

[23rd September 1955]

to the owners. Should we extend the provisions of the Act for the sake of these 31 houses, is the point to be considered. However, in view of the hon. Member's allegation that the rents are high there, I shall see what can be done in the matter.

*Dispute between workers and management of
Messrs. Hoe & Co.*

* 2428 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have received any representation from the workers of Hoe and Company, Madras, during 1955, to settle the dispute with the management regarding the increase of their wages?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

DEPUTY SPEAKER: Questions are over. We will now continue the general discussion on the Land Revenue Surcharge Bill.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS LAND REVENUE (ADDITIONAL SURCHARGE) BILL, 1955
—cont.

SRI A. RATNAM: கனம், உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வரி விதிக்கும் மசோதாவின்மீது இன்று பேசவேண்டுமென்றால் நாட்டின் முன் நம்முடைய ஆட்சியாளர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற பல சீர்திருத்தங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது மேலும் மேலும் குறிப்பாக முதன் முதலாக விவசாய மக்களுக்கு வரி விதிப்பது அவசியமா என்பதைப்பற்றி அலசிப் பார்க்கவேண்டிய காலகட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். விவசாயிகளின்மீது வரி விதிக்கிறார்கள் என்றால் விவசாயத்தை பெருக்குகிற நிலத்தின்மீது ஏற்கெனவே கொடுக்கப்படும் வரியின்மீது ரூபாய்க்கு இரண்டரை அதிகமாக வரி விதிக்கப்படுகிறது. இந்த முறையானது விவசாய மக்களைமட்டும் அல்ல, விவசாயம் செய்கிற விவசாய பண்ணையாட்கள், கூலியாட்கள் உட்பட விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் எல்லா மக்களையும் வேகமாக பாதிக்கிறது.

கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் ஏற்கெனவே ஒரு கூட்டத்தில் பேசும் போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். “எனக்கு ஆந்திர தேசத்தில் நிலம் இருக்கிறது, ஆந்திர நாட்டில், ஆந்திர ராஜ்யத்தில் நிலம் இருக்கிறது, அதை வைத்துக் கொண்டு என்னை நிர்வகிக்க முடியவில்லை, அதிலிருந்து வருவாய் வரவில்லை, வரி செலுத்துவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது, அந்த நிலங்களை யார் வேண்டுமென்று கேட்டாலும் கொடுத்து விட தயாராக இருக்கிறேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் விவசாயம் செய்கிற வாலிபர்கள் விவசாயம் செய்வதில் லாபம் அடைகிறது இல்லை என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. அவர் இன்னும் என்ன சொல்லி இருக்கிறார் என்றால் தனக்குள்ள நிலங்கள் எல்லாம் அங்கு வீணாகக் கிடக்கிறது, அதை யார் வேண்டுமென்றாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று அறைகூவல் விடுத்திருக்கிறார். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் விவசாயத்திலிருந்து வருகிற லாபமானது வரி செலுத்துவதற்குக் கூட இயலாத காரியமாக இருந்து வருகிறது என்பது தெரிய வருகிறது. இன்றைய தினம் பண்ணையாட்களையும் கூலியாட்களையும் விவசாயிகளையும் கேட்டால் தங்களுடைய செலவுகளுக்குப் போக மிகுதியை விற்பனை செய்து வரியைக் கொடுத்து

23rd September 1955] [Sri A. Ratnam]

விட்டால் தங்களுக்கு மிச்சம் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். பெரிய மிராசதார்களுடைய நிலைமையும் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களுடைய நிலைமையில் இப்படி இருந்தால், அதாவது வரி கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருந்தால், ஏழை விவசாயிகளுடையவும், ஏழை பண்ணையாட்களுடையவும் ஏழை கூலியாட்களுடையவும் நிலைமை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதைப்பற்றி இச்சபையிலும் சரி கவனியிலும் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பல மாத காலமாக கூறிக்கொண்டு வந்திருப்பது நன்றாகத் தெரியும். விவசாயம் செய்வதில் லாபம் கிடையாது என்பதை ஆட்சியாளர்களே பல தடவைகளில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் நேர்முகமாகப் பார்க்கும்போது ஆயிரக் கணக்கான நூற்றுக் கணக்கான, அதிகப்படியான நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய வர்களுக்குத்தான் அதிகப்படியான வசதிகளும் சௌகரியங்களும் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. அவர்களுக்குத்தான் கடன் கொடுத்து உதவி செய்யப்படுகிறது. ஏழை விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான கடனும் கொடுப்பது இல்லை, வசதிகளும் செய்து கொடுப்பது இல்லை. சிறு நில சுவாந்தார்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட வசதிகளும் சௌகரியங்களும் செய்து கொடுப்பது இல்லை. இப்படியே இந்த சர்க்கார் ஐந்து வருஷ காலத்தைக் கடத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வரப்போகிற வருஷங்களைப் பார்த்தாலும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யப் போவதாகவே தெரியவில்லை. இந்த ஐந்து வருஷ ஆட்சியைப் பார்த்தால் சிறிய நிலச் சுவாந்தார்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் சாதாரண மக்களுக்கும் எந்த விதமான சலுகையும் செய்துகொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அதிக ஜனத்தொகையுள்ள மக்களுக்கு ஏதாகிலும் இதுவரையிலும் செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் ஆங்கிலேய அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில் இவர்களுக்கு என்று செலவழித்த தொகையில் ஐந்து சதவிகிதம்தான் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. பட்ஜெட் திட்டங்களைப் பார்த்தால் இவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. வரப்போகிற வருஷங்களில் அவர்களுக்கு செலவழிக்கப் போவதைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு ஒன்றுமே செலவழிக்கப்போவதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஒரு சில சம்பவங்களுக்குத்தான் அதிகப்படியாக செலவழிக்கப் போவதாக தெரியவருகிறது. வரப்போகும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒரு சில சம்பவங்களுக்குத்தான் அதிகப்படியாக செலவழிக்கப் போவதாக தெரியவருகிறது. நாட்டில் பெரிய ஆலைகளை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் அது பெரிய நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்குத்தான் வசதியாக இருக்கிறது. பெரிய நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கும் பெரிய பணம் படைத்த வர்களுக்கும்தான் சலுகைகள் காட்டப்படுகிறதே தவிர சாதாரண ஏழை மக்கள் ஏழை விவசாயிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட சலுகைகள் செய்யப்படுவது இல்லை என்பது தெரியவரும். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரியை விதித்து இதனால் வருகின்ற பணத்தை பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லலாம், இன்றைக்கு ரூபாய்க்கு இரண்டணுதான் சர்சார்ஜ் விதிக்கப் போகிறோம் என்று. இதனால் வரக்கூடிய பணத்தை ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளப்போவதில்லை. மக்களுக்கு நன்மை செய்யும்பொருட்டே இந்தப் பணம் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு விநியோகிக்கப்படும் என்றும் அவர்கள் சொல்வதினால் இந்த வரி ரொம்பவும் நியாயமானதாக ஆகாது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இந்த வரி விதிப்பானது உசிதமானதாக என்பதை முதலிலேயே பரிசீலிக்க வேண்டும். நாட்டிலே எல்லா விதமான வரிகளையும் கொண்டுவந்து திணித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவேயே இருக்கக்கூடிய வரி பளுவை தாங்கமுடியாத நிலையில் விவசாய மக்கள், சிறு நிலச் சுவாந்தாரர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது இன்றைக்கு இந்தப் புதிய வரியைக் கொண்டு வந்தால் என்ன ஏற்படும்? விவசாயமே செய்யவேண்டாமென்று பல விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு ஓடிவிடக்கூடிய நிலைமையைத்தான் இது சிருஷ்டிக்கும். ஏற்கெனவேயே இருக்கக்கூடிய கடன் பளுவை, வரி பளுவை தாங்கமாட்டாமல் பல விவசாயிகள் தங்கள் நிலத்தை மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்றுவிட்டு

9-40 a.m.

[Sri A. Ratnam] [23rd September 1955]

ஊரைவிட்டே ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரியை பெரிய நிலச் சுவாந்தார்களுக்குத்தான் நாங்கள் விதிக்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொன்னாலும் அதை ஓரளவு என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியும். ஏனென்றால் அவர்கள் அறுவடை ஆகும் தானியத்தை சேமித்து வைத்துக்கொண்டு விலை கூடுதலாக விற்கும்போது விற்று லாபம் கொள்ளி கொள்ளியாக அடித்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் இரண்டு ஏக்கரா, ஐந்து ஏக்கரா, பத்து ஏக்கரா வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சிறு நில விவசாயிகளும் கூட இந்த வரியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது கொஞ்சம் கூட நியாயமானதாக ஆகாது. இன்றைக்கு விவசாயத்திற்கு தேவைப்படும் இதர பொருள்கள் எல்லாம் விலை ஏறியே இருக்கின்றன. அவற்றை வாங்க முடியாமல் கடன்பட்ட விவசாயிகள் விவசாயமே செய்ய வழி தெரியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் புதுவரி விதிப்பானது நிச்சயமாக விவசாயிகளை, அதுவும் குறிப்பாக சிறு நில விவசாயிகளை அதிகமாக பாதிக்கும். அதனால் இந்த நாட்டில் விவசாயமே பாதிக்கப்படும். ஆகவே இந்த வரி வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால் சர்க்கார் இந்த வரிப்பணத்தை வசூலித்து பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு உதவப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு உதவவேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்குமானால் அதற்கு வேறு வழியே கிடையாதா? இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைச் சொல்லி நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை விரயமாக்கி வருகிறோமோ, அந்த பணத்திலிருந்து பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு ஏன் உதவக்கூடாது? மக்கள் பெயரைச் சொல்லி, பாமரமக்களுக்கு நன்மை செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லி இன்றைக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் பெயரிலே பெரும் பெரும் பணக்காரர்களுக்கு எல்லாம், ஆங்கில முதலாளிகளுக்கு எல்லாம் நாம் கடனாகவும், மானியமாகவும் பணம் கொடுக்கவில்லையா? அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து, ஆங்கில நாட்டிலிருந்து பெரிய பெரிய மின்சார இயந்திரங்களையும், வேறு இயந்திரங்களையும், தருவித்து சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்துவதற்கு பெரும் முதலாளிகளுக்குப் பணம் கொடுக்கவில்லையா? பாரி கம்பெனிக்கும், பக்ஸிங்ஹாம் கர்னாடும் மில்லுக்கும் மானியம் வழங்க இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே பணம் ஒதுக்கவில்லையா? மக்கள் பெயரைச் சொல்லி செலவிடுகின்ற இந்தப் பணம் நேரிடையாக மக்களின் நன்மைக்காகவா செலவிடப்படுகின்றது? பெரிய பெரிய முதலாளிகளை மேலும் மேலும் இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்களிடையே இருக்கும் செல்வத்தை சரண்டு வதற்காகச் செலவிடப்படுகின்றது. இது நியாயமா என்று கேட்கிறேன். இப்படி மக்கள்பிரிந்து ஜனவரி, பிப்ரவரி போன்ற மாதங்களின் பெயரைக்கொண்ட வரிகளைத் தவிர பாக்கியிருக்கிற வரிகளை எல்லாம் போட்டுக் கொண்டு வந்தால் மக்களின் கதி என்ன? பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு உதவி செய்வது சர்க்காரின் உண்மையான நோக்கமாக இருக்குமானால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை விரயமாக்குகிறோமோ, அந்தப் பணத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை எடுத்து பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு உதவி செய்யலாம். ஒரு குடும்பம் கொழிப்பதற்காக விவசாய மக்களும், பாட்டாளி மக்களும், தொழிலாளி மக்களும் சரண்டப்பட்ட வேண்டாம். இவர்கள் இந்த மாதிரியான வரியைக் கொண்டு வந்தால் அதுவும் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகக் கொண்டுவந்தால் உடனேயே ஸ்தலஸ்தாபனங்களும், முனிசிபாலிட்டிகளும் மேலும் மேலும் அவர்கள் போடுகின்ற வரி இனத்தை அதிகப்படுத்த முயற்சி எடுத்துவிடுவார்கள். இது நியாயமாகாது. ஏழை எளிய மக்கள் உணவுக்கும், உடைக்கும், குந்த இடத்திற்கும் தவித்துக் கொண்டிருக்கும்போது ராஜ்யம் பூராவும் நவநாகரீகமானதாக ஆக்கப் போகிறோம் என்று சொல்வது கேலிக்கிடமாகும். இந்த மாதிரியான வரி மசோதாவை களம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருப்பதும் பரிதாபத்திற்குரியதாகும். ஏனென்றால் அவருக்கு இந்த ராஜ்யத்திலேயே நிலமில்லை. ஆந்திர ராஜ்யத்திலிருக்கிறது. அதிலிருந்து வருமானமே வரவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிற மந்திரி அவர்கள் இந்த

23rd September 1955] [Sri A. Ratnam]

ரஜ்யத்திலுள்ள மக்களின் நிலை எப்படி இருக்கிறது என்பதை அறிந்து இதைக் கொண்டுவராமல் இருந்திருப்பார்களேயானால் மிகவும் பாராட்டற் குரியவராக இருந்திருப்பார். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டிப் போகின்ற நாங்கள் என்ன சொன்னாலும் அவர்கள் எப்படியும் கொண்டே வந்துவிடுவார்கள் எனத் தோன்றுகிறது. ஆகவே அப்படிக் கொண்டு வந்தாலும் இது சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு எவ்விதமான தீமையைப் பயக்காத வண்ணம் 25 ஏக்கர்களுக்குள் நிலம் உடையவர்களுக்கு இந்த வரி கிடையாது என்பதை ஒரு சலுகை அளித்தால் தான் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். சர்க்கார் நிச்சயமாக சிறு நில விவசாயிகளுக்கு விலக்கு அளிக்கும் வகையில் உடனடியாக ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு உதவ வேண்டுமென்றால் ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் பணத்தில் சிறிதளவு மானியமாக கொடுத்து உதவலாம். அதனால் பொது மக்களுக்கும், பாமரமக்களுக்கும் பஞ்சாயத்து போர்டார்கள் அதிக நன்மையைச் செய்ய வசதி ஏற்படும். இந்தச் சட்டத்தை கைவிட வேண்டும், இல்லாவிட்டால் 25 ஏக்கராவுக்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவிற்கு எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தங்களை ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, 9-48 a.m.
 ഈ ബില്ലിനെ ശക്തിയായി എതിർക്കേണ്ടി എന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. പാവപ്പെട്ട കൃഷി
 കാരെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു ബില്ലാണിത്. ഒരുപ്രകൃത്യം 3 ണ. എന്നാണ് പറയുന്ന
 തെക്കിലും 8 ണ. സ്കൂൾ നീക്കി കൊടുക്കുന്ന ഒരു കളി: രണ്ടു കൊട്ടകേണ്ടിവരും.
 പകുതിയിൽ കൂടുതലുള്ളതിനെ ഒന്നായി കണക്കാക്കണമെന്നാണ് നിയമം. അപ്പോൾ
 8 അണ സ്കൂൾ മേൽ എത്രയായാലും, 9 അണ സ്കൂൾ യാലും, 2 അണ സർപ്പാൽ കൊട്ടകേണ്ടി
 വരും. ഇന്ന് 9 അണ നികുതി കൊടുക്കുന്ന ഒരു കൃഷിക്കാരൻ ഈ നിയമം പാസ്സാക്കി
 കഴിഞ്ഞാൽ 11 അണ കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഇതിനെ നീതി
 കരിക്കാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടോ എന്ന നോക്കിയാൽ യാതൊരു മാർഗ്ഗം ഞാൻ കാണുന്നില്ല.
 നികുതി ചുമത്തുമ്പോൾ നികുതി കൊടുക്കേണ്ട ആളുകളുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നു ആലോ
 ചിക്കേണ്ടതാണ്. കാക്കിക്കാണുള്ളതെവിടെ എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു, കൃഷിക്കാരന്റെ
 ജീവിതനിലവാരമെന്തു, കൂടുതൽ നികുതി കൊടുക്കാനുള്ള കഴിവ് കൃഷിക്കാരന് ഉണ്ടോ
 എന്നൊക്കെ പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. കൃഷിക്കാരന് താങ്ങാനാവാത്ത നികുതികൾ
 ഇന്നുതന്നെ നിലവിലുണ്ട്. കാക്കിക്കാണുള്ളതെവിടെ വിലയാണെങ്കിൽ ഇടിക്കു താണി
 ന്നതാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഇനിയും ഭാരിച്ച ഒരു നികുതിയുടെ
 അവന്റെ തലയ്ക്കു പിടിച്ചുവെക്കാൻ നോക്കുന്നത്. 1924 ലെ ലാൻഡ് റവന്യൂ
 സെറ്റിൽമെൻറ് കമ്മിറ്റി മുതൽ ഇങ്ങോട്ടു ഇന്നുവരെയുണ്ടായിട്ടുള്ള ഏതു കമ്മിറ്റിയുടെ
 റിപ്പോർട്ട് എടുത്തു പരിശോധിച്ചാലും നിലനികുതി സമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതാ
 ണെന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും നിബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഭൂമിയിൽ
 നികുതി ചുമത്തുന്നത് കാക്കിക്കാണുള്ളതെവിടെ വിലയ്ക്കു അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരിക്കേ
 മെന്നും എല്ലാ കമ്മറ്റികളും ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനും പുറമെ ഈ അസംബ്ലി
 യിൽതന്നെ നിലനികുതി സമ്പ്രദായത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തണമെന്നു പ്രതിപക്ഷക്കക്ഷി
 കൾ റാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങല്ലാമായിട്ട് നിലനികുതിയെ സംബന്ധിച്ചിട
 ത്തോളം യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്താൻ തങ്ങൾ തയ്യാറല്ല എന്ന ഒരു മനോഭാവമാണ്
 ഗവണ്മെന്റും മന്ത്രിമാരും പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കൃഷിക്കാരന് കൊടുക്കാനുള്ള
 കഴിവുണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും നിലനികുതിതന്നെ കൂട്ടികൂട്ടി വരുമാനമുണ്ടാകണമെന്നുള്ള
 ഒരു നിബന്ധനയാണ് ഗവണ്മെന്റിനുള്ളത്. ഉണ്ടെന്നു പുറയ്ക്കുന്നിരിക്കുകയും ഏല്പിക്കുന്നി
 കൃഷിക്കാരന്റെ ഭാരം വലുതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോയാൽ വലുതിപ്പിച്ച നികുതിയെ നില
 വിലയുള്ള നികുതിപോലും കൊടുക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു ഗതികേടിലേയ്ക്കു കൃഷിക്കാരൻ
 ചെന്നു എത്തുമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

പഞ്ചായത്തുമ്പോൾക്കു പണമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനാണ് ഈ നികുതിയെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. പഞ്ചായത്തുകളിൽ റോഡുകളുണ്ടാകുന്നതിനും പാവനശാലകൾ നടത്തുന്നതിനും മറ്റുമായി ഇന്നുതന്നെ നാട്ടുകാർ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സഹായം ചെയ്യവരുന്നുണ്ട്.

[Sri K. Madhavan Nambiar] [23rd September 1955]

പഞ്ചായത്ത് മാതൃക, പ്രായനമായിട്ടും നാട്ടുകാർ ഗണ്യമായ സംഭാവനകൾ ചെയ്യുവാനുണ്ട്. പഞ്ചായത്തുകളിൽ പീട്ടുകരം മുതലായി പുതുതായി ഏറ്റെടുത്തിയിട്ടുള്ള നികുതികളും ആളുകൾ ആക്ഷേപം പറയാതെ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പഞ്ചായത്തുകൾക്കുവേണ്ടി നാട്ടുകാർ ചെയ്യുന്ന സംഭാവനകളെല്ലാം ചെയ്യുകയോണ്ടിരിക്കെ പഞ്ചായത്തുകൾക്കു പണമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനും പാഞ്ഞു വാവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇനിയും കൂടുതൽ നികുതി പിരിക്കുകയെന്നുള്ളതു വളരെ അന്യായവും അക്രമമാണ്.

1950 ലെ വില്ലേജ് പഞ്ചായത്തു ആക്റ്റിലെ 71-ാം വകുപ്പിൽ മൈൻ പഞ്ചായത്തുകൾക്കു കൊടുക്കേണ്ട സംഖ്യ ജനസംഖ്യയനുസരിച്ചു നിർണ്ണയിക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആ വ്യവസ്ഥ ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നികുതിയിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന വരുമാനം ജനസംഖ്യയനുസരിച്ചു വീതം കൊടുക്കുകയല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഗവണ്മെന്റിനു ഇഷ്ടമുള്ള ഏതെങ്കിലും പഞ്ചായത്തിനു കൊടുക്കാനും ഇഷ്ടമില്ലാത്ത പഞ്ചായത്തിനു കൊടുക്കാതിരിക്കാനും സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇഷ്ടമില്ലാത്ത പഞ്ചായത്തുകളോടു പക്ഷപാതം കാണിക്കാനുള്ള ഒരു ഏർപ്പാടാണിത്. അതുകൊണ്ട് ഈ ബില്ലിനെ എതിർക്കുന്നതിനാൽ യാതൊരു ന്യായമുമില്ല. സാധാരണ ജനങ്ങളെ ഈ നികുതി വരുമാനം ബാധിക്കും. ഇതു ചേർക്കുന്നതുകൊണ്ട് പുതിയ രീതിയിൽ പുരോഗമനപരമായ ഒരു നവീകരണപദ്ധതിയും ഏറ്റെടുത്തുവെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ ശക്തിയായി എതിർക്കുന്നു. ഇതിനെ കൈവട്ടുകയല്ലെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നഷ്ടപരിഹാരത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനു കൈവട്ടി വരികയായിരുന്നതിനു ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്ക് അയയ്ക്കുന്നതിനും എതിർക്കുകയും ചെയ്തു. അതാവശ്യമില്ല, ഈ ബില്ലിനെതിരെ പിൻവലിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ബില്ലിനെ ഞാൻ ശക്തിയായി എതിർക്കുന്നു.

9-50
അ. SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, in order to make up the deficit in finance, this taxation measure is introduced. It has two objects in view. One is to tax and collect some more revenue from the agriculturists and the other is to escape the liability of the Government in wiping of the arrears due to the second-class panchayats for the past four years. Just as several measures were introduced in this House and passed into law to save the indebted agriculturists, this Bill also aims at saving the Government from their indebtedness to the second-class panchayats.

So far as this Bill is concerned, many hon. Members who spoke yesterday have also pointed out that it is highly undesirable on the part of the Government to make an attempt to wipe off the arrears due to the second-class panchayats and, therefore, the repeal of section 71 of the Village Panchayats Act is also not desirable. Now after the separation and formation of the Andhra State, that State moved towards a proper direction in making an attempt to exempt poor peasant proprietors paying Rs. 10 and less by way of revenue to the Government, from any payment of tax to the Government. But unfortunately here in this Bill, we find an indiscriminate taxation against all agriculturists. Whenever a taxation measure is conceived, the first charge happens to be the agriculturists who are said to be the backbone of our country. It is the duty of the Government to see that this backbone is not crushed in any way. In a written answer given on 21st September 1955 by the Hon. Minister for Land Revenue, I find that a sum of Rs. 7,73,922 is estimated to be collected by way of revenue under the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954. There are about 5,000 pattadars who pay

23rd September 1955] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

Rs. 150 and more annually and the figures for Malabar is not given. Excluding the figures for Malabar, I find that about Rs. 5 lakhs is expected from the Tanjore district alone and from the other twelve districts, only about Rs. 2 lakhs are expected. Taking these figures both with respect to the number of pattadars who are liable to pay surcharge and also the estimated revenue per year from those pattadars, I think, the Government would be well advised to exempt poor pattadars, that is, pattadars paying Rs. 10 or Rs. 15 from this taxation measure. Otherwise, the attempt to tax the people indiscriminately may amount to the foolish act of the man in the story who killed the goose that laid the golden eggs. Therefore, it is high time for the Government to analyse this thing in the light of the points mentioned by several hon. Members sitting both on this side and behind the Treasury Benches and give exemption to poor peasant proprietors and with respect to others who are really rich and who can afford to pay, even to enhance the taxation if necessary. With these words, I oppose the measure itself and if it is necessary, they should at least give exemption to poor peasant proprietors.

* SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : മിസ്റ്റർ സ്പെഷ്യൽ സിക്രട്ടറി, ഗവണ്മെന്റ് സർവ്വീസ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ, ഇൻഡ്യ. ഇതേപടി പാസ്സാക്കുന്ന പക്ഷം ഇന്നത്തെ പ്രണയമൃഗങ്ങളും നികുതിദാർകളും ജന്മിത്തത്തിന്റെ ചുരുക്കംകൊണ്ടും പൊതുവിട്ടുകഴിയുന്ന കൃഷിക്കാരെ കൂടുതൽ അധഃപതിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതായിരിക്കും ഫലം. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ ബില്ലിനെ പിൽവലിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് ഗവണ്മെന്റിനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കാൻ ഉദ്ദേശം. ഈ ബില്ലിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സഞ്ചിച്ച് പ്രധാനമായും പറയുന്നതു പോലെ ബോധ്യപ്പെടുക കൂടുതൽ വരുമാനമുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിരന്തരവും മറ്റും നിർമ്മിക്കുന്നതിനും നന്നാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും പഞ്ചായത്തുകൾക്കു കൂടുതൽ പണം ആവശ്യമുണ്ട്. അതിനാണ് ഈ ബില്ലുകൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് പറയുന്നു. ഈ നാട്ടിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരെ അധഃപതനത്തിലേയ്ക്കു ആഴ്ത്താൻ ഉത്തരം പലതികൾ ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റൊരുകാരെ കണക്കിലെടുത്ത് നോക്കുക കിടപ്പുള്ളിയിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് എന്തുകൊണ്ടു ശ്രമിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്? ട്രാൻസ്ഫർ തുടങ്ങിയുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ മറ്റും സാർവ്വകാരികളായ പക്ഷം വെച്ചിട്ടുണ്ടാകാൻ സാധിക്കും. അത്തരം പദ്ധതികളിലൂടെ പണമുണ്ടാക്കി പോകാൻ ബോധ്യപ്പെട്ട സഹായികളെന്ന് ഗവണ്മെന്റിന് തോന്നാത്തതിനാൽ എനിക്ക് അത്ഭുതം. ഇന്നത്തെ ഭൂവ്യവസ്ഥയിലൂടെ ഫലമായി അധഃപതനത്തിലും പ്രണയമൃഗങ്ങളും കഴുത്തറം മുക്കിക്കിടക്കുന്ന കൃഷിക്കാരെ കണക്കിലെടുത്ത് നോക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ് ഈ ബില്ല്. കൃഷിക്കാരുടെ സ്റ്റേറ്റിനും ഇടയ്ക്കുള്ള എല്ലാ ചുരുക്കവിധാഗങ്ങളേയും അവസാനിപ്പിച്ച് കൃഷിക്കാരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമംകൊണ്ടുവരാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറായിരുന്നെങ്കിൽ നികുതി എത്ര വർദ്ധിപ്പിച്ചാലും അതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാരുടെ സമ്പന്നതയെക്കുറയ്ക്കുന്നില്ല. കൃഷിക്കാരെ നികുതികൊടുക്കാനുള്ള കഴിവും ഉണ്ടാകുകയായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ ഇങ്ങനെ നികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഒരു നിയമംകൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത് വളരെ ആക്ഷേപാർഹമാണ്. ഇത് ആറും എട്ടും ഉറപ്പിക നികുതികൊടുക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾക്ക് കൃഷിക്കാർ 60-ഉം 80-ഉം ഉറപ്പിക ജന്മികൾ വരെ കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൃഷിക്കാരിൽനിന്നും ഈ വലിക്കുന്ന നികുതി ആവശ്യപ്പെടാതെ ജന്മിമാരിൽനിന്ന് കൂടുതൽ പണം നികുതിയായി വസുലാഭവാദങ്ങളെ ഒരു നിമയം കൊണ്ടുവന്നിരുന്നെങ്കിൽ അത് കൂടുതൽ സാധാരണമാകുകയായിരുന്നു.

1900-ൽ നടന്ന സെറ്റിൽമെന്റിൽ ഭൂമികളുടെ തരംതിരിക്കുന്നതിൽ വന്നിട്ടുള്ള പിഴവുകൾ തിരുത്താതെ നികുതി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഇന്ന് ഫലഭൂയിഷ്ടമായ പ്രദേശങ്ങൾക്കു നികുതി കുറച്ചും ഫലപൂജ്യമായില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങൾക്കു നികുതി

[Sri P. Kunhirama Kidav] [23rd September 1955]

കൂടുതലും ഇരപ്പാക്കിയെന്നതിന് ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. മലബാറിൽ ഭൂവേക്കറിന് 10 ക. നികുതി കൊടുക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. 1931 ൽ നടന്ന സെറ്റിൽമെന്റിലും തെരുക്കൾ തിരുത്തുൻ ശ്രമിക്കാതെ, കൊല്ലംതോറും കരണ, കനായന്ന, രണ്ടന്ന എന്നിങ്ങനെ ക്രമത്തിൽ നികുതി വർദ്ധിപ്പിച്ചു വർദ്ധിപ്പിച്ചു സെറ്റിൽമെന്റുകാലത്തു ഒരു ഉറപ്പിക നികുതിയുണ്ടായിരുന്ന നിലപ്പോൾ ഇന്ന് 10-ഉം 15-ഉം ഉറപ്പിക വീകുതി ഇരപ്പാക്കിയെന്നുണ്ട്. നികുതി വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ അതു കടിയായിരുന്നിന്ന് വസ്തു ചെമ്പുനുള്ള റജിസ്റ്റർ കരാറുചേർക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട് ജമിദാർ അതുകൊണ്ട് നികുതി വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ അതു കൊടുക്കാൻ കൃഷിക്കാർ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. കൃഷിക്കാർ നന്നു കൂടുതൽ അധഃപതിപ്പിക്കാൻ വാക്വെറ്റുകാരനുള്ള ഒരു നികുതിയാണിത്. ഈ നിയമാ പാലാക്കുന്നപക്ഷം ഇന്നാട്ടിലെ ഭൂവിപക്ഷം വന്ന കൃഷിക്കാരെ കൂടുതൽ വിഷമപ്പെടുത്തുമുള്ള വസ്തുതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ ശക്തിയായി എതിർക്കുന്നു.

10-03 a.m.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : മിസ്റ്റർ ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട കർമ്മകാരുന്മാരേ! കൊണ്ടു പറയിരിക്കുന്ന ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നു. മലബാറിൽനിന്നു വരുന്ന ആങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്ന ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാലും അതു മനസ്സിലാക്കുന്ന മട്ടിൽ മറ്റു പടി പറയുന്നതുകൊണ്ട് മലയാളത്തിൽ തന്നെ സംസാരിക്കാനാണ് ആ നാഗ്രഹ്യമുള്ളത്. ഈ നികുതി വർദ്ധനവിനെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുന്നത് 1937 നു ശേഷം ഇവിടെ ഒരു റീസെറ്റിൽമെന്റ് നടന്നിട്ടില്ലെന്നും ഒരു റീസെറ്റിൽമെന്റ് നടത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ ഉറപ്പികയ്ക്ക് 3 ണ തോതിൽ നികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയായിരുന്നെന്നും മറ്റുമാണ്. റീസെറ്റിൽമെന്റ് നടത്താത്തതുകൊണ്ട് നികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശമില്ല. ജനങ്ങൾ നികുതിദാരുകൊണ്ടു വീട്ടുവുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ നികുതി ചുമത്തി അമ്പലമുക്ക് സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ശരിയായ ഒരു നയമാണെന്നു എനിക്കു അഭിപ്രായമില്ല. ഡെവിഡ് ബഡ്ജറിന്റെ സ്പീക്കറിലൂടെ കണക്കാക്കിപ്പു പുതിയ പദ്ധതികൾ പണമുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്ന ഇതിലും ഭേദമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഏതു വധേനയും ഈ നികുതികൂടാതെ കഴിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നെന്നാണ് എന്റെ ബലമായ അഭിപ്രായം. പുതുതായി ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു നികുതി ഏല്പിക്കൽ ബോർഡുകൾ ബോർഡുകൾ പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകളെ പ്രത്യേകിച്ചും സഹായകനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് ഇവിടെ നികുതികാരുന്മാരിൽ പറയുകയുണ്ടായി. ഈ നികുതി ഉപേക്ഷിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ മലബാർ ജില്ലയെ ഇതിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നാണ് ആങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ അഭിപ്രായം. മലബാറിൽ പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകൾ വളരെ ദുർബ്ബലമാണ്. മലബാറിലെപ്പോലെ അതു വളരെ പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകൾ കറഞ്ഞ മേറ്ററൈക്കിലും ജില്ലയുടേതോ എന്ന സംശയമാണ്. മലബാറിൽ കൂടുതൽ പഞ്ചായത്തുകൾ ഏല്പിക്കണമെന്നു പറയുമ്പോഴപ്പോൾ ആങ്ങൾ കിട്ടുന്ന മറ്റുപട്ട വളരെ വളരെ നിരാശജനകമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. പഞ്ചായത്തുടേതല്ല എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കൈകാര്യവും നിയന്ത്രണവും നൽകാനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ മലബാർ ജില്ലയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഗവണ്മെന്റ് പൂർണ്ണമായും പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. പഞ്ചായത്തുകളുടെ പേരിൽ ജനങ്ങളുടെ പ്രയത്നം കൂടുതൽ നികുതിദാരു കെട്ടിപെടുകയും അതേ സമയം പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകൾ രൂപവൽക്കരിച്ചു അതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര സൗകര്യം നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മലബാറിനെ ഈ നിയമത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കണമെന്നു പറയുന്നതു വെറും ന്യായം മാത്രമാണ്. ഉള്ള പഞ്ചായത്തുകളിൽനിന്നു ആളുകൾ നികുതിദാരുകൊണ്ട് കയ്യടക്കുകയാണ്. തൊഴിൽനികുതി, ജനനികുതി, ഹൈബ്രിഡ് നികുതി വീട്ടുനികുതി എന്നിങ്ങനെ പല വിധത്തിലുള്ള നികുതികൾ ചുമത്തി ചില പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകൾ ഇന്നു ജനങ്ങളെ ഞെരുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതല്ല വല്ലതൊക്കെ നോക്കുമ്പോൾ ഈ നികുതി ഒരു തരത്തിലും തീർക്കുകയുണ്ടാകരുത്. ഈ ബില്ലിനെ പിൻവലിക്കുകയോ വേണ്ടിപ്പോൾ ഡെവിഡിന്റെ ബഡ്ജറിന്റെ സ്പീക്കറിലൂടെ വികസനപദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് പരിശ്രമിക്കണമെന്നു വീണ്ടും ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതു സാധ്യമല്ലാത്തപക്ഷം മലബാറിനെക്കുറിച്ചും ഈ നികുതിയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കണമെന്നു ഞാൻ ബലമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

23rd September 1955]

SRI. K. R. SAMBANDAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிலவரி சர்ச்சாரணை ஆட்சேபிக்கும் முகத்து சில முக்கிய விஷயங்களை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயிகள் இப்பொழுது அதிகமான வரிகள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் மீது ஏற்கெனவே அதிகமான வரிகள் சுமத்தப் பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய வரிகளுக்கேற்ப போதுமான சலுகைகள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்க்கு மிடத்து, அவர்களுக்கு மிகவும் குறைவாகத்தான் கொடுக்கப்பட்டு வந் திருக்கின்றன. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசன விஷயமாக ஒரு அணைக்கட்டைக் கட்டவேண்டுமானாலும் அல்லது விவசாயத்திற்கு வேண்டிய வேறு ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டுமென்று எந்த ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும், அதற்காக அபிவிருத்தி வரி போடப்படுகிறதே. விவசாயிகளல்லாத மற்றவர்கள் கொடுக்கின்ற வரிகளுக்கு ஏற்றற்போல் அவர்களுக்குப் போதுமான வசதிகள் கிடைத்தபோதிலுங்கூட விவசாயி கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அவர்கள் எவ்வளவுதான் வரி கொடுத்தா லுங்கூட, வரி கொடுக்கும் அளவுக்குத் தக்கவாறு சலுகைகள் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் நினைமாக்கச் சொல்ல முடியும்.

இம்மாதிரி மேலும் மேலும் வரி போட்டுக்கொண்டு போனால், எப்படி பிரஞ்சு தேசத்தில் வரி கொடா இயக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அதே போல விவசாயிகளெல்லாம் ஒன்று திரண்டு, இப்பொழுது நிலச் சீர்திருத் தப் போராட்டம் நடத்துவது மாதிரியே வரி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடத்த முன்வருவார்கள் என்பதில் கொஞ்சமேனும் சந்தேகமே இல்லை.

நிலச் சீர்திருத்த விஷயத்தில் முதல் ஸ்டேஜ் நடந்திருக்கிறதென்றும், இரண்டாவது ஸ்டேஜ், மூன்றாவது ஸ்டேஜ் வரப்போகிறதென்று சொல்லும் போது எங்கு பார்த்தாலும் அதிகமாக நிலம் இருந்த போதிலும் இப் பொழுது நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்களுக்குள்ள நிலங்களை சொந்தக் காரர்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக சின்னச் சின்ன விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரங்கசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் ஒரு திருத்தம் சொன்னார்களே, 15 ரூபாய்க்குமேல் வரி கொடுப்பாரிடமிருந்து அதிக வரி வசூலிக்கப்படலாம் என்று. அந் தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் இவர்கள் எவ்வளவு தூரம் எதிர் பார்க்கிறார்களோ அந்த வரியில் முக்கால் பாகம் போய்விடும். பிறகு கால் பாகந்தான் இவர்களுக்குக் கிடைக்குமென்று நான் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். ஆகவே, சின்ன மிராசதார்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய இந்த நிலைமையில் மேலும் மேலும் அவர்கள் மீது வரியைச் சுமத்துவது நல்லதல்ல என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். **Burden of tax-ation** அதிகப்படுகிறது. ஒருவன் நிலம் வைத்திருக்கிறான் என்ற குற்றத் திற்காக அவன் மேலும் மேலும் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந் திக்கப்படுவது நியாயமா, இதுதான் விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் செய்யும் ஒரு நல்ல காரியமா என்று நினைக்கவும் விவசாயிகள் சந்தேகிக்கவும் இடங்கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக தமிழ் நாட்டிலே எடுத்துக் கொண்டால் தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். வரி அங்குதான் அதிகமாக எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. நில வரியி லிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வரியைக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு யாராவது நன்மை செய்கிறேன் என்று முன் வந்தால் அதை ஒருவாறு விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால் அந்தப் பணம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு கொடுக்கப்படப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைக்கும் கதையாக அல்லவா இது இருக்கிறது? யாரிடமோ போய் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வாங்கும் வரியை பஞ்சாயத்துக் களிடம் கொடுத்து, “உங்களுக்காக நாங்கள் வரி வசூலித்துக் கொடுத் திருக்கிறோம், அதைக் கொண்டு மக்களுக்கு வசதி செய்யுங்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதற்குப் பதிலாக ஸ்தல ஸ்தாபனங் களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பங்கு இப்பொழுது இருக்கிறதே, அதை ஏன்

[Sri K. R. Sambandam] [23rd September 1955]

இரட்டிப்பாக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு செலவுபிக்கப் போதுமான பணம் இல்லை என்று அவர்கள் கேட்டதற்கு நிலவரி சர்ச்சாரஜ் வசூல் செய்து கொடுக்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். அந்தந்த ஜில்லாவிலே வசூலிக்கப்படுகிற அந்தப் பணம் அந்த ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்க்கும்போது அதுவும் இல்லை. நிலவரி அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வதை நான் மாத்திரம் எதிர்க்கவில்லை, குறிப்பாக எல்லா அங்கத்தினர்களுமே எதிர்க்கிறார்கள். இப்படி எதிர்க்கக்கூடிய இந்த வரியை சர்க்கார் கொண்டு வந்ததினால் பொது மக்கள் கருத்து என்ன, பொது மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதைக் கூட நினைக்காமல், “நாங்கள் வரியைத் திணித்துக்கொண்டிருப்போம், நாங்கள் கொடுத்துக் கொண்டேயிருக்கவேண்டும், கொடுக்காவிட்டால் போலிஸ் இருக்கிறது, மலபார் ஸ்பெஷல் போலிஸ் இருக்கிறது, எஸ்.எ.பி. இருக்கிறது என்று சொல்வது நியாயம் அல்ல”. ஆகையால் இதை நன்றாய்ச் சிந்தித்து இந்த வரியை நிறுத்திவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவிலே என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-10
a.m.

* SRI V. BALAKRISHNAN : தலைவர் அவர்களே, கபடு, சூது, வஞ்சகம்—இவை இல்லாத நல்ல மந்திரி கொண்டு வந்த கெட்ட மசோதா இது. இதை நான் வரவேற்கத் தயாராக இல்லை. நான் மட்டுமல்ல, வெளியே உள்ள மஹா ஜனங்களும் இதை ஆதரிக்கத் தயாராக இல்லை. அரசாங்கம் வரி இல்லாமல் நடக்க முடியாது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் ; ஆனால் இது வரை மக்கள் சர்க்காருக்கு கொடுத்த வரி நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அல்லவா மக்களுக்கு அதிலிருந்து நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சிந்திப்பார்த்து, திராசிஸ் நிறுத்து விட்டுத் தான் இதைப் போன்ற மசோதாக்கள் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, சர்க்கார் சமீப காலம் வரை, எனக்கு முன் பேசிய மெம்பர்கள் சொன்னதுபோல் “பட்ட காலிலே படும், கெட்ட குடியே கெடும்” என்பது போல், விவசாயிகள் வரிப் பளுவால் மூச்சுத் திணிக்கொண்டிருக்கும் போது, அவர்கள் மீது தான் வரிக்கு மேல் வரி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில், சர்க்கார் இந்த வரிப் பணத்தை சிக்கனமாகச் செலவு செய்கிறார்களா என்று பார்த்தால், அதுவும் இல்லை. இங்கே மஞ்சள் கடுதாசியில் எழுதி உத்தரவைப் போட்டு விடுகிறார்கள். அங்கிருக்கும் வட்டம் மணியக்காரர்கள் “பணத்தைக் கொண்டுவா” என்று விவசாயிகளிடம் கேட்கிறார்கள். இப்படிப் பணத்தைக் கஜானாவில் சேமித்து விடுகிறார்கள். உத்தரவுக்கு மேல் உத்தரவு போட்டு, வரி வசூலித்து, அந்தப் பணத்தை கொஞ்சம் கூட சிக்கனமாக இல்லாமல் செலவு செய்கிறார்கள் மேல் அதிகாரிகள். சமீபத்தில், சென்னை அரசாங்கத்தில் சென்ற தேர்தலில் அச்சடிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான ஜாபாருக்கள் தேவையில்லை என்று விற்பனைக்கு வந்தன. அதைப் பற்றி யாருக்கும் சரிவரத் தெரியப் படுத்தாமல், அந்தரங்கமாக சர்க்காருக்கு வேண்டிய நபர்களுக்கு டன் ரூபாய் 210 வீதம் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த விஷயம் எப்படியோ வெளியே வந்து, ரூபாய் 350-க்கு கூட வாங்கிக்கொள்கிறோம் என்று பல வியாபாரிகள் சர்க்காருக்கு மனுப் போட்டும் கூட, விற்பனை எல்லா ஜனங்களுக்கும் தெரியப்படுத்தப்படாமல் குறைந்த விலைக்கு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 350 ரூபாய்க்கும் 210 ரூபாய்க்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் யோசிக்கவில்லை. ரூபாய் 350-க்கு கொடுத்திருந்தால் சர்க்காருக்கு ரூபாய் 10 லக்ஷம், 15 லக்ஷம் ரூபாய் லாபம் வரக்கூடும் என்றும் எனக்கு தகவல். இவற்றை எல்லாம் யோசிக்காமல் ரூ. 350-க்கு வந்த மனுவை தள்ளுபடி செய்து அந்த விற்பனை 210 ரூபாய்க்கே ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரூபாய் 15 லக்ஷம் என்றால் சொற்பப் பணமா ? சர்க்கார் என்ன காரணத்திற்காக ரூபாய் 210-க்கே விற்கவேண்டும் ?

அதைப் போலவே, மந்திரி சபையிலும், சில தினங்களுக்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்ட கணக்குப்படி, ஒரு ஊர் சுற்றும் மந்திரி கிட்டத்தட்ட மூன்று மாதத்திற்கு சுற்றும் பிரயாணத்திற்காக ரூபாய் 4,800 செலவு

23rd September 1955] [Sri V. Balakrishnan]

செய்திருக்கிறார். அந்த மந்திரியைப்பற்றி, அவர் சுற்றுப் பிரயாணத்தைப்பற்றி, ஜனங்கள் என்ன பேசிக்கொள்கிறார்கள்? அவர் 20-ம் தேதி திருநெல்வேலியில் “காம்ப” போடுகிற திருநெல்வேலியில் வேலையை முடித்துக்கொண்டு 21 அல்லது 22-ம் தேதி சென்னைக்கு வருகிறார். சென்னையில் வேலையை முடித்துக்கொண்டு அன்றிரவு ரெயில் மூலம் மங்களுருக்குப் போகிறார். பிறகு மங்களுரில் வேலையை முடித்துக் கொண்டு 25-ம் தேதி சென்னைக்கு வருகிறார். இங்கே வேலையை முடித்துக் கொண்டு மறுபடியும் 26-ம் தேதியன்று திருநெல்வேலிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் குற்றாலத்திற்கு இன்னொரு “என்கேஜ்மெண்டு”-க்காகப் போகிறார். அங்கிருந்து சென்னைக்குத் திரும்பி வருகிறார். சென்னையிலிருந்து மறுபடியும் மங்களுருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் புத்தூருக்குப் பிரயாணம் செய்கிறார். ஜனங்கள் இதைப்பற்றி என்ன பேசிக்கொள்கிறார்களென்றால் “மந்திரி முதலில் திருநெல்வேலிக்குப் போனபோது, திருநெல்வேலியிலுள்ள காரியங்களை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு, அடுத்தாற்போல் உள்ள குற்றாலத்திலுள்ள காரியங்களையும் பார்த்துவிட்டு, பிறகு மங்களுருக்கும் புத்தூருக்கும் போகக்கூடாதா?” என்பது தான். இதிலிருந்து என்ன தெரிகின்றதென்றால், “இந்த ஊர் சுற்றும் மந்திரி டிராவலிங் அலவன்ஸுக்காக ஊர் சுற்றுகிறாரே தவிர, உண்மையில் “இங்கே போனோம்; அங்கே இந்த வேலையைப் பார்த்தோம், மக்களின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்தோம் என்பது கிடையாது” என்பது தான். இம்மாதிரி சிக்கனமான செலவோடு வேலையைப் பார்க்காமல் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார் என்று தெரிகிறது. அதே மந்திரி சுற்றுப் பிரயாணம் போகும் போதாவது, ஆங்காங்கே ஜனங்கள் சொல்வதைக் கேட்டு, ஜனங்களுக்கும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குமிடையே ஏதாவது தகராறு இருந்தால், ஸ்தலத்திற்குச் சென்று நிலைமையை நேரில் பார்த்து, ஜனங்கள் சொல்வது உண்மையா, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் சொல்லுவது உண்மையா என்று பார்க்கிறாரா? அதுவுமில்லை. ஏதோ, போகிறார்; விருந்து சாப்படுகிறார்; நண்பர்களோடு பேசிவிட்டு வருகிறார். இந்த வகையில் மக்கள் பணம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, we are not now discussing a demand for Travelling Allowances. A slight reference may be made about the money spent but it is not quite good to go into the question in such great detail.

* SRI V. BALAKRISHNAN: It is true we are not discussing a demand for Travelling Allowances but then when I have got to give facts, when I have got to explain how money is recklessly and even scandalously spent, I am entitled to give a few instances here and there. It is in that spirit that I have referred to it.

↑அதுபோலவே, இன்னும் ஐட்டம் ஐட்டமாக எடுத்துச் சொன்னால் பணத்தை எவ்வளவோ மிச்சப்படுத்தலாம். அதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனிக்கவில்லை. செக்ரெட்டரியட்டில் விசிரிகள் ஆள் இல்லாதபோது 2-3 சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. அது போலவே நாங்கள் இருக்கும் கவர்ன்மெண்டு ஹவுஸிலும் ஒவ்வொரு ரூமிலுமுள்ள இரண்டு மூன்று விசிரிகளும் கூட ஆள் இல்லாதபோது சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதை எல்லாம் தடுப்பதற்கு, சிக்கனக் கமிட்டி ஏற்படுத்தி, எங்கெங்கு சிக்கனம் செய்யமுடியுமோ அங்கெல்லாம் சிக்கனம் செய்யவேண்டும். அப்படிச் சிக்கனம் செய்துவிட்டு, அதன் பிறகு அரசாங்கம் நடத்துவதற்குப் பணம் இல்லை என்று சொன்னால், என்னைப்போன்ற சுயேச்சைவாதிகள் அனுதாபத்தோடு இந்த மசோதாவை ஆதரிக்க முன்வரலாம். இந்த மாதிரி பூசனிக்காய் உருண்டு, புரண்டு ஒருவதை சர்க்கார் கவனிப்பதில்லை. அதை விட்டுவிட்டு விவசாயிகளிடத்திலிருந்து பணம் வேண்டும் என்கிறார்கள். விவசாயிகளிடத்திலிருந்து பணம் வேண்டுமென்றால் விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? ஒரு ரோடு போடவேண்டுமென்றால்,

[Sri V. Balakrishnan] [23rd September 1955]

அதற்கு ஜனங்களிடமிருந்து பாதிப்பணம் வேண்டும் என்கிறார்கள். ரோடு போட்டாலும், பாழாய்ப்போன பாதையில் புதிய மண்ணைப் போட்டுவிட்டு போய்விடுகிறார்கள். புதிய ரோடு போட்ட பிறகு அந்த இடத்தில் கட்டை வண்டி போக முடிவதில்லை. அதற்கு முன் அந்தப் பாதையில் பாரம் உள்ள வண்டி போய்வரும். புதிய மண் போட்ட பிறகு கட்டை வண்டி கூடப் போக முடிவதில்லை. இப்படிப் பொதுமக்களிடம் பணத்தை வாங்கி அதை வீணாக்கிவிடுகிறார்கள். குடித்தண்ணீர் வசதி வேண்டும் என்றால் பொதுஜனங்கள் பாதிப்பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பள்ளிக்கூடம் வேண்டுமென்றால் பொது ஜனங்கள் பாதிப்பணம் கொடுக்கவேண்டும். இம்மாதிரி அத்தியாவசியமான தேவைகளுக்குக்கூட ஜனங்கள் பாதிப்பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். வசூலிக்கும் பணத்தையும் சரியான முறையில் செலவழிப்பதில்லை. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் N.G.O.'s எழுதுவதற்குப் பேப்பர் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. கிராமக் கணக்குப் பிள்ளைகளுக்குப் பேப்பர் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. போலீஸ் சேவகர்கள் குறிப்பு எழுத நோட் புத்தகம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி மிக அத்தியாவசியமான காரியங்களுக்குக்கூட பணம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி அத்தியாவசியமான காரியங்களுக்குச் செலவு செய்யாமல் ஆடம்பரமான செலவுகள் செய்துவிட்டு, “விவசாயியே, நீ பணத்தைக் கொடு” என்றால் எனக்கு முன்பு பேசிய ஒரு அங்கத்தினர் கூறியதுபோல் “விவசாயிகள் வரிகொடா இயக்கம்” ஆரம்பிக்க வேண்டியதுதான். பாக்கி—அதுதான் மக்களின் பதிலாக ஏற்படும். வரிகொடா இயக்கம் ஏற்பட சர்க்கார் தூண்டுகிறது. குடியரசு ஆட்சியில் அனாவசியமான தேர்தல் ஏற்படுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். என் தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டிலும் இனிமேல் எந்தவிதமாகவும் பணம் கொடுக்க இயலாது. மந்திரி நல்லவராக இருந்தாலும், அவருடைய புன்சிரிப்புக்காகப் பணம் கொடுக்கச் சம்மதித்தாலும் எங்களுக்குப் பணம் கொடுக்க சக்தி இல்லை. “Soul is willing, but the body is weak” புதுக்கோட்டையைப் பொறுத்தமட்டில் “காவேரியைப் கொண்டு வரப்போகிறோம். புதுக்கோட்டையை சுவர்கலோகம் ஆக்கப்போகிறோம்” என்று திருச்சி கலெக்டர் உபதேசம் செய்தார். இணைக்கும்போது அப்போது கள்ளுக்கடைகள் இருந்தபோதே 30-40 லக்ஷ ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த நாங்கள் இப்போது கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், “சாதாரண ஒரு நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுங்கள். 3,000, 4,000 ஏக்கர் நிலத்தில் இரு போகாம் விளையும்” என்று சொன்னாலும், அதைச் செய்வதற்கு சர்க்கார்தயாராயில்லை. கிருஷ்ணகிரியில் 1 கோடி 60 லக்ஷ ரூபாய் செலவில் அணை கட்ட சர்க்கார் திட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். ஐந்து ஆயிரம் ஏக்கர் பாசனத்திற்கு கொண்டு வர இங்கே புதுக்கோட்டையில் 3,000 ஏக்கருக்கு “உங்கள் பணத்தை கொடுக்கவேண்டாம், புதுக்கோட்டை இணைப்பின்போது 55-60 லக்ஷம் ரூபாய் எடுத்துக்கொண்டீர்களே, அதிலிருந்து எங்களுக்கு அணை கட்டிக்கொடுங்கள்” என்று கேட்டால் அதை செய்வதற்கு சர்க்கார் தயாராயில்லை. “அடிக்கடி இது பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை செய்து கொடுங்கள்” என்று பல கஷ்டங்களும் இந்த ஏழு வருஷங்களாகக் கேட்டும் கூட சர்க்கார் அதை ஏற்பாடு இன்னும் செய்யவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது நாங்கள் விவசாயிகளிடத்தில் சென்று “சர்க்கார் உங்களுக்கு அதிகப்படியாக வரி போட்டிருக்கிறார்கள். (வசூலாகும் பணம் உங்களுக்காக உபயோகப்படுத்தப்படும்). சர்க்கார் நியாயமாகத்தான் செய்திருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னால், எங்களைப் பைத்தியக்காரர்கள் என்று தான் சொல்லுவார்கள். அல்லது அவர்களிடத்தில் அடி, உதை வாங்குவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். உண்மையாக, சர்க்காருக்கு பணம் அவசியமாக வேண்டுமென்றால், வேறு இடம் இல்லையா? மோட்டார் கார்கள் மீது வரி போடக்கூடாதா? வெள்ளி, தங்கம், முதலிய பொருள்கள்மீது வரி போடக்கூடாதா? ரேடியோ வைத்திருப்பவர்களுக்கும் பெரிய பட்டு ஆடைகள் அணிந்து ஆடம்பரமாக உல்லாசமாக

23rd September 1955] [Sri V. Balakrishnan]

இருப்பவர்களுக்கும் வரி போடக்கூடாதா? சென்னை போன்ற நகரங்களில் 15, 20 ரூபாய்க்கு மேல் வீட்டு வாடகை கொடுப்பவர்கள் மீதும், அம்மாதிரி வாடகை வாங்கும் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் மீதும் “Surcharge on house rent” போட்டால் என்ன? விவசாயி தான் எல்லாவற்றிற்கும் அகப் பட்டானா?

விவசாயிகள்தான் அகப்பட்டுக்கொண்டார்கள் என்று அவர்கள் மீது 10-20 மேலும் மேலும் வரி போடக்கூடாது. அவர்களுக்குத் தொன்றுதொட்டு a.m. கிடைத்த நிலத்தை கஷ்டப்பட்டு சாகுபடி செய்கிறார்கள். சாப்பாட்டிற்குக் கிடைக்கிறதோ இல்லையோ தானியத்தை விற்பது சர்க்கார் பணத்தைக் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு வரியைக் கட்டிவிட்டு வயிற்றுக் கில்லாமல், படுக்க பாயில்லாமல், தலைகாணி இல்லாமல் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். அப்படியிருக்கையில் அவர்களுக்கு மேற்கொண்டு வரி போடுவது தரும் மில்லை. அது நியாயமுமில்லை. அப்படி வரி போடுவதாயிருந்தாலும் நீராரம்பப் பிரதேசத்துக்கும் காடாரம்பப் பிரதேசத்துக்கும் வித்தியாசம் காட்டவேண்டும். காடாரம்பப் பிரதேசங்களில் 50 ரூபாய்க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தும் விவசாயிகளுக்கு இந்த சர்சார்ஜ் போடலாம். நான் ரூ. 100-க்குமேல் வரி கட்டுகிறேன். ஆகையால் எனக்கு இந்த வரி விலக்குக் கிடைக்காது. அதற்காக நான் இந்த யோசனையைச் சொல்லவில்லை. நீராரம்பப் பிரதேசங்களில் ரூபாய்க்கு இரண்டு அணுவாக்குப் பதிவாக மூன்று அணுவாக வருலித்து காடாரம்பப் பிரதேசங்களுக்கும் நீராரம்பப் பிரதேசங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தினால் துண்டு விழும் தொகையைச் சரிக்கட்டலாம் இதையாவது செய்யும்படி கனம் மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sri S. T. ADITYAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிலத்துக்கு ஏற்கெனவே இருக்கிற தீர்வை அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்கு மேலும் தீர்வை போட்டுக்கொண்டே போனால், கடைசியாக ஓடக்கூடாதுக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சுமையை ஏற்றிக்கொண்டே போனால் முடிவில் முதலெலும்பு நொறுங்கிப்போகும் நிலைமையில்தான் கொண்டுவரப்படுகிறது. ஏற்கெனவே விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அனேக இடையூறுகள் இருக்கின்றன. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலைவாசிகள் குறைந்துகொண்டே வருகின்றன. இந்த நேரத்திலே நிலத் தீர்வையை அதிகப்படுத்துவது என்றால் அதை விவசாயிகள் தாங்க முடியாத நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள்.

அது மாதிரியல்ல. இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவில் முக்கியமாக ஓரிரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி எடுத்துக்கூறவேண்டியிருக்கிறது. முதலாவதாக தண்ணீர் தீர்வையையும் சேர்த்து அதன் பேரில் ரூபாய்க்கு இரண்டு அணு சர்சார்ஜ் விதிக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே விதிக்கப்பட்ட தண்ணீர் தீர்வை சென்னை ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் வெவ்வேறு விதமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. புதிதாக ஏற்பட்ட பவானி போன்ற திட்டப் பிரதேசங்களில், நிலத் தீர்வை எவ்வளவு, தண்ணீர் தீர்வை எவ்வளவு என்று பிரித்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பழைய தாம்பரவரணி போன்ற திட்டப் பிரதேசங்களில் நிலத் தீர்வை எவ்வளவு, தண்ணீர் தீர்வை எவ்வளவு என்று பிரிக்கப்படாமல் இரண்டும் சேர்ந்து compounded தீர்வையாக இருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தாம்பரவரணிப் பிரதேசங்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு தீர்வை ரூ. 19½ ஆக இருக்கிறது. இது நிலத் தீர்வையும் தண்ணீர் தீர்வையும் சேர்ந்த compounded தீர்வை. மற்ற பழைய கால திட்டப் பிரதேசங்களிலும் இம்மாதிரிதான் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஆனால் புதிய திட்டப் பிரதேசங்களிலெல்லாம் நிலத்தீர்வையும் தண்ணீர் தீர்வையும் தனித்தனியாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தண்ணீர் தண்டத் தீர்வையும் தனியாக விதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் பழைய திட்டப் பிரதேசங்களிலே எல்லாவற்றிற்கும் சேர்ந்து ஒரே தீர்வைதான். தனித்தனியாக பிரிக்கப்படவில்லை. புதிய காலவாய் திட்டப் பிரதேசங்களிலே தண்ணீர் வரி 10 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டிருக்கும் பக்கத்திலே அதற்குப்பட்ட வரியின்மீது தான் எட்டில் ஒரு பங்கு சர்சார்ஜ் விதிக்கப்

[Sri S. T. Adityan] [23rd September 1955]

படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பழைய திட்டப் பிரதேசங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை இது விஷயத்தில் சந்தேகத்துக்கு இடமிருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் முன்பு கூறியதுபோல் நிலத் தீர்வை எவ்வளவு ஜலத் தீர்வை எவ்வளவு என்று பிரிக்கப்படவில்லை. எல்லாமில் சேர்ந்து நிலத்தீர்வையாக இருக்கிறது. இப்பொழுது புதியதாக ஏற்பட்ட பவானி போன்ற திட்டப் பிரதேசங்களிலே நிலத் தீர்வை வேறு ஜலத்தீர்வை வேறாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் எல்லாம் சேர்ந்த தீர்வை ஏக்கருக்கு ரூ. 19½ ஆக இருப்பதால், பத்து ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தண்ணீர் தீர்வைக்கும் சர்சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டியவரும்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There will be a limit on the compounded rate.

SRI S. T. ADITYAN : திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் compounded rate ரூ. 19½ என்று சொல்லும் பக்கத்தில் பத்து ரூபாய்க்கு மாத்திரம்

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Here also water-tax will be taken into consideration up to Rs. 10

SRI S. T. ADITYAN : திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஜலத் தீர்வை உள்பட நிலத்தீர்வை ரூ. 19½ ஆக இருக்கிறது. பவானி போன்ற பிரதேசங்களில் நிலத் தீர்வை ஒரு ரூபாயாகவும் ஜலத் தீர்வை 12 ரூபாயாகவும் இருந்தால் இந்த ஜலத் தீர்வையில் 10 ரூபாய்க்குத்தான் எட்டில் ஒரு பங்கு சர்சார்ஜ் விதிக்கப்படும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஜலத் தீர்வையும் நிலத் தீர்வையும் ஒன்றாக போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நியாயப்படி பார்க்கப்போனால் ஜலத் தீர்வை 15 அல்லது 17 ரூபாய் இருக்கும். மீதி ரூபாய் 2½தான் நிலத் தீர்வையாக இருக்கும். ஆகையால் நிலத் தீர்வையையும் ஜலத் தீர்வையையும் பிரித்து கணக்கு சொல்ல முடியாத இடங்களிலும் மற்ற இடங்கள் மாதிரி உயர்ந்தபக்க லிமிட் (maximum limit) நிர்ணயிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நியாயக்குறைவாக இருக்கும், பவானி போன்ற இடத்தில் ஏக்கருக்கு ரூ. 15, 19 தீர்வை கொடுக்கிறார்கள். திருநெல்வேலியிலும் ஏக்கருக்கு ரூ. 15, 19 கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பவானி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இந்த சர்சார்ஜ் குறைவாகவும், திருநெல்வேலியில் சர்சார்ஜ் அதிகமாகவும் வசூலிக்கப்படும் நிலைமை ஏற்படும். கணக்குப்பார்த்தால் தெளிவாகத் தெரியும். இதில் விவாதத்துக்கு இடம் ஒன்றுமேயில்லை. பழைய திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நிலத்தீர்வை ஜலத் தீர்வை என்று பிரித்துச் சொல்லப்படாததால் மொத்த தீர்வைக்கும் சர்சார்ஜ் பங்கு கொடுக்கவேண்டியவரும். ஆனால், புதிய திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை நிலத் தீர்வையும் ஜலத் தீர்வையும் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால் 10 ரூபாய்க்கு மேலுள்ள ஜலத்தீர்வைக்கு சர்சார்ஜ் இல்லாமல் இருக்கும். இதே அனுசூலம் பழைய திட்டப் பிரதேசங்களுக்கும் கிடைக்கும்படிச் செய்வதுதான் நியாயம்.

இரண்டாவதாக, திருநெல்வேலியில் மரத்துக்கு ஒரு தீர்வை இருக்கிறது. சமீபகாலத்தில் அதையும் நிலத்தீர்வையோடு சேர்த்திருக்கிறார்கள். நிலத்தீர்வையோடு மரத்தீர்வையும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால் இதற்கும், சேர்த்து ரூபாய்க்கு 'இரண்டு அணு சர்சார்ஜ் கேட்பது நியாயமில்லை. ஏனென்றால் அது இதுவரையிலும் நிலத்தீர்வையாகவே இருந்ததில்லை. சென்ற வருஷம்கூட அது மரத்தீர்வையாகத்தான் இருந்தது. பனைமர வரியையும் நிலவரியுடன் சேர்த்துக்கொண்ட ஒரே காரணத்திற்காக அந்த வரியையும் நிலவரியாக கணக்கெடுத்துக்கொண்டு அதன்பேரிலும் சர்சார்ஜ் விதிப்பது என்பது தகாதது. ஏற்கனவே, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நிலவரியுடன் தண்ணீர் வரியும் பிரிக்கப்படாமல் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் 10 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தண்ணீர் வரிக்கு சர்சார்ஜ் இல்லாத அனுசூலம் இங்கு கிடைக்கவில்லை. இரண்டாவதாக மரவரியையும் நில

23rd September 1955] [Sri S. T. Adityan]

வரியுடன் சேர்த்து அதற்கும் சர்சார்ஜ் போடுவது நியாயமில்லை. அப்படிச் செய்வதனால் பாகுபாடு ஏற்பட்டு திருநெல்வேலி ஜில்லாவுக்கு ஒரு தனிப் பட்ட கஷ்ட நிலைமை ஏற்படும். இதைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டதுபோல் பொதுவாக நிலத்துக்கு தீர்வை அதிகமாகவே போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குமேல் இன்னும் சர்சார்ஜ் போடுவது விரும்பத்தக்கது அல்ல. சர்சார்ஜ் போடுவதிலும் பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா பாகுபாடு இருக்கிறது. இதனால் தனிப்பட்ட ஜில்லாக்களின் புகார்களுக்கு இடம் ஏற்படும். அது மாத் திரமல்ல. சர்சார்ஜ் வசூலித்து குறிப்பிட்ட பஞ்சாயத்துகளுக்கோ, ஜில்லா போர்டுகளுக்கோ, கொடுக்கப்போவதாக சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிற மசோதாவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை தெளிவான கொள்கைகள் கிடையாது. சமீபத்தில் ஜில்லா போர்டுகளை ஒழித்துவிட்டு தாலுகா போர்டுகளை ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. சில கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சில கிராமங்களில் இன்னும் பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படவில்லை. இந்த நிலையிலே சில கிராமங்களுக்குத்தான் இந்த சர்சார்ஜ் பணம் போய்ச்சேரும். சில கிராமங்களுக்குப் பணம் போய்ச் சேராது. ஆகையால், இந்த வரி விதிப்பினால் கிராமத்துக்கு கிராமம் பாகுபாடு ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா பாகுபாடு ஏற்படுவதோடு அல்லாமல் ஜில்லாவுக்குள்ளேயே, தாலுக்காவுக்கு தாலுகா, கிராமத்துக்குக் கிராமம் பாகுபாடு இருக்கும். ஆகவே, சர்க்கார் நினைத்த படி பணத்தை விநியோகம் செய்யும் நிலையில்தான் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. ANANTA PAI: Sir, we have already welcomed the additional taxation by way of a surcharge on land revenue. I just want to say a few words regarding the distribution of this amount among the local boards. In the last two or three years we have taken up a number of schemes under the Community Projects Scheme, National Extension Service and local development works mainly relating to village communications. The only condition imposed is that these roads that have been constructed in the villages should be maintained by the villagers. While it would be ideal to have all the village communities who are responsible for the construction of these roads, responsible for the maintenance of these roads, it has been presumed that everywhere the Panchayat Board will be able to take up this responsibility and continue to maintain those roads. Those who have known the financial conditions of the Panchayat Boards are quite certain that while the Panchayat Act has saddled them with the responsibility to meet and satisfy the amenities of the villagers, the resources of the panchayat boards are meagre. Their sources of taxation are not very attractive with the result practically every panchayat board is having a deficit budget. The story of the district boards is not entirely different. While they are called upon to take up more and more responsibilities because the responsibility of providing essential amenities to the people is now delegated to the local boards at the same time their financial position has not improved. In fact, I had urged on the Government to constitute a separate committee to look into the finances of the panchayat and district boards and to suggest measures for remedying the

10-30
a.m.

[Sri T. Ananta Pai]

[23rd September 1955]

situation. But unfortunately the Government seems to feel that these deficits are inevitable and they must be left to continue as they are. If the idea is that the land revenue surcharge that is going to be imposed, is going to make up that deficit, I am afraid it is not going to be so. The idea of collecting this money and distributing them among local boards may be to help them to make up their deficits. But this amount is sought to be given to them for a particular purpose, viz., for trying to improve village communications. At the same time the commitment made under the Panchayat Act under section 71 by which $12\frac{1}{2}$ per cent of the land revenue would be made over to the panchayat boards is now sought to be deleted altogether. That responsibility that the Government had taken up of sharing the land revenue with the panchayat boards so that amenities may be provided to the villagers, is now being relegated to the background. Instead Government now seek to levy a surcharge and try to distribute that money. The principle on which this distribution is going to take place has not been made clear. It is now stated that under the rules that would be framed under this Bill, how the total collections would be distributed would be made clear. It means that the district boards would be taking much more out of the total collections and very little would be left for the panchayat boards. What would be left to the panchayat boards would be very insufficient and they would not be able to discharge the responsibilities which we now ask them to shoulder. Under the circumstances I would request the Government to continue to share a certain percentage of the land revenue with the local boards and thus help them to discharge the primary responsibility of providing proper amenities to the rural folk. I would seriously urge the Government that it would be unfair to amend section 71 of the Panchayat Act relating to the sharing of $12\frac{1}{2}$ per cent of the land revenue collected, with the panchayat boards. Because of this additional surcharge, let not the Government delete section 71 of the Panchayat Act because, as I said earlier, the district boards would claim much more from this additional surcharge and what would be left would be very meagre for the panchayat boards. If we really want the panchayat community to grow, if we really want the panchayat boards to function as a Panchayat Raj which we envisage, it is necessary that Government should also be willing to share with them certain financial responsibilities so that the villagers who are anxious to have more amenities are encouraged to have them. While we talk so much of Panchayat Raj and of giving powers to them, if at the same time we deny them the powers of taxation or take away from them some of their sources of taxation and do not render them sufficient financial assistance, it would be really tragic and we would only be adding to the frustration that is already growing. While we legitimately find fault with the Central Government that the more fruitful sources of revenue are being taken away from us by them, we are not doing anything different from the

23rd September 1955] [Sri T. Ananta Pai]

Central Government if we take away the more fruitful sources of revenue from the panchayats. We are doing the same that we allege the Central Government are doing. We take the more fruitful sources of taxation from the panchayat boards and try to keep them in our hands, and at the same time shirk our responsibility of rendering sufficient financial assistance to them. Merely trying every year to give Rs. 50,000 to this district board or a lakh to that district board is not going to place the local boards on a sound financial footing. I would urge on the Government to go into the financial resources of these local boards instead of indulging in their usual patchwork, to take steps to raise the necessary resources of these local boards, I mean the panchayat and district boards, so that they could be placed on a sound financial footing and thus cater to the needs of the people.

* DR. K. B. MENON : Mr. Deputy Speaker, Sir, many hon. Members from each side of the House have risen and spoken against the Bill. One lone but effective voice was raised in a mild way warning Government against the justification for this Bill. I will wholeheartedly oppose the Bill, both its principle and its purpose. Any Government before imposing a tax should consider its incidence and look into the capacity of the party to pay the tax. My submission is that land has reached its saturation point from the point of view of taxation. Land has reached its saturation point even in British days. Under feudal conditions then there was little left but to tax the land. We are now in a transition period and it is very necessary that certain economic balance should be maintained and we should see that there are no steep disparities in income between the agricultural section and other sections in society. In order to effect that, the taxation system should be so guided by the State as to see that this balance in society would be maintained. Such a thing is necessary if there is to be a prosperous agriculture and a contented peasantry. My submission is that the Congress Government has not shown a way out, has not changed the policy and has not deviated from the standard set up by the British Government. They have been heaping tax after tax on land. We have the education cess which has been progressively increased from 2 annas to 3 annas and subsequently to 5 annas. There is land revenue surcharge, there is water cess and there is betterment tax. In all these ways, land is being very heavily taxed.

Let us look into the peasantry. The Indian peasantry, like the proverbial Church mouse, is the poorest in the world. He has hardly two square meals a day; his belly is empty, his back is bare, he is not able to give education to his child and he makes his purchases in the market on the basis of the split-pie. When the standards are so low, when the peasantry is so impoverished, all talks of rehabilitation of the villages is a tall-talk and an empty talk. In order to effect the moral rehabilitation of the villages,

[Dr. K. B. Menon] [23rd September 1955]

it is very necessary to effect the material rehabilitation of the villages. This is done again by a scientific system of graded taxation which again the Congress Government have failed to do.

Now, an impression is given—we are often told—that the Opposition is against all taxation. That issue cropped up even this morning and that impression was voiced by the Hon. Finance Minister. I wish he were here to hear me now. We are not against taxation. Whether our ideal is that of a Welfare State or whether our ideal is to build the State on a socialistic pattern—I put it in inverted commas, 'socialistic pattern' and not a socialistic state—even if it is a socialistic pattern of society, it is very necessary that there should be certain equalisation of income. In a poverty-stricken country, the disparity of income is steep, there is the very rich and the very poor. In rich countries like the United States and Canada, the disparity of income is not so great. It is therefore the duty and responsibility of the Government to see that this disparity of income is overcome and that a certain equality is effected. It is the duty of the Government to see that the wealth from the coffers of the rich is syphoned into the pockets of the poor. This again can be done by a carefully graded system of taxation. We realise that taxation is necessary. But we only urge that the incidence of that taxation should fall on the rich and not on the poor.

As far as tax on agriculture is concerned, a fair tax is the agricultural income-tax. But the Congress Government does not seem to be inclined to accept the principle of agricultural income-tax. If the Government stick on to the land revenue, the only suggestion that one could make is to ask them to see that the slabs are raised so that the lower income group is exempted. If I remember right, Sri Prakasam in Andhra proposed the exemption of the poor peasantry paying Rs. 10 from payment of land revenue. I would suggest to the Government of Madras that they should see that those paying Rs. 5 at least are exempted from paying land revenue. If some such thing is done, if the rich are taxed, we in the Opposition will certainly have no objection at all to taxation. Taxation is necessary and is absolutely necessary, especially in a period of transition when the Nation is trying to rebuild itself through a series of Five Year-Plans. Our only submission is that that taxation should be taxing of the rich. Tax by all means. Tax the rich; save the poor.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ரூபாய்க்கு இரண்டணு வீதம் வரி விதிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு மசோதாவை இப்பொழுது சபை முன்பு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரியானது மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வரும்போது இன்னும் அதிகப்படியான வரியைக் கொண்டுவருகிறார்கள். சிறிய மிராசு தாரர்களுக்கும், சோற்றுக்குக்கூட வழியில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கும் வரி போடுவது என்பது சரியான காரியம் அல்ல. அவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். இதையே நாங்கள் அடிக்க

23rd September 1955] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

கடி சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படி இருந்தும் இப்பொழுது அதிகப்படியாக ரூபாய்க்கு இரண்டணு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல.

அதுமட்டுமல்ல. இப்பொழுது வரி போடும்போது எல்லோருக்கும் சகட்டுமனலுக்கு வரி போடப்போவதாக தெரிகிறது. அது ஏழைகளை பாதிப்பதாக ஆகிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்றையதினம் விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன என்பதை கவனிக்கவேண்டும். விலை வீழ்ச்சியால் அவர்கள் அறுவடை செய்யக்கூடிய பொருள்களின் விலை வீழ்ந்துவிட்டது. மற்றும் அவர்கள் அநியாய வட்டிக்கு வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவும் அந்த அநியாய வட்டியைக் கொடுக்கவும் தான் அவர்களால் முடிகிறது. மற்றவைகளுக்கு அவர்களால் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருளை விற்பனை செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. ஏற்கெனவே அவர்கள் பொருள் இல்லாமல் சாப்பாட்டிற்கே திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் பார்த்தால்கூட தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யக்கூட முடியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருப்பது தெரிய வரும். அவர்களுக்கு செலவு செய்வதற்கு என்று கடன் கொடுப்பதற்கு ஆள்கள் கிடையாது. சாகுபடி செலவை செய்வதற்குக் கூட கடன் கொடுப்பதற்கு ஆள்கள் கிடையாது. அவர்களுடைய கையிலும் பணம் கிடையாது தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருந்தது எல்லாம் வரிகளுக்குக் கொடுத்தாய்விட்டது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைச் செலவும் அதிகரித்து கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பண்டங்களுக்கு போதுமான விலை கிடைக்காமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விலை வீழ்ச்சியினால் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் சௌகரியம் செய்வதற்கு ஏதாகிலும் இந்த சர்க்காரால் உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆனால் வரியை மட்டும் அதிகப்படுத்திக்கொண்டு போகிறார்கள். அவர்கள் ஏற்கெனவே பிணமாக இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு இருக்கும் புண்ணில் இன்னும் கோலை எடுத்துக் குத்துவதுபோல் இருக்கிறது இப்படிப் பட்ட வரிகளைப் போடுவது என்பது.

இப்பொழுது நாட்டில் பார்த்தால் வெளிநாட்டு முதலாளிகளும் உள்நாட்டு முதலாளிகளும் கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் சர்க்காரிலிருந்து பொருள் உதவியும் மற்ற வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கிராமத்தில் வாழ்கின்ற விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. கிராமங்களில் உற்பத்தியாகும் பஞ்ச முதலிய மூல பொருள்கள் மூலம் பெரிய முதலாளிகள் தான் கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதமான வரியும் போடுவதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் கிராம வாசிகளுக்கு சௌகரியம் செய்து கொடுப்பதற்கு இந்த சர்க்காருக்கு மனம் இன்னும் வரவில்லை. இப்படி கிராமவாசிகள் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் வரி போடுவது என்பது அர்த்தமற்றது. அவர்களுக்கு வரி போடக்கூடாது. ஏழைகளுக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் வரி போடக்கூடாது. பெரும் அளவில் தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கும் பெரிய அளவில் வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கும் வரி போடுவதென்றும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வரியை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவாதத்தில் இருக்கும் இந்த வரியானது நிலத்தின்மீது போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு எல்லோரும் ஆட்சேபித்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் வரி போடுவது என்பது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு லஞ்சவான காரியமாகிவிட்டது. அதை எல்லோரும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நிலத்தின் மீது வரி போடுவதென்றும் என்றால் அதை எந்தக் காலத்தில் போடுவதென்றும் என்பதை கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி கவனித்தார்களா என்று பார்த்தால்

[Sri S. Swayamprakasam] [23rd September 1955]

இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். சாதாரணமாக இப்பொழுதுள்ள நில வரியின்பேரில் உபரியாக இரண்டரை போடும் காலத்தில் கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னால் நிலத்தில் சாகுபடியான பொருள்களின் விலை அதிகமாக இருந்துவந்த காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது அதிகப்படியாக போடப்படுவதாகத் தோன்றுகிறது. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் அதிகப்படியான விலை விற்பனைவந்தது அதனால் இப்பொழுது இப்படிப்பட்ட அதிகப்படியான வரியைப் போடாமல் அவர்கள் பொறுத்துக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் போடுகிறார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் உள்ள நிலைமையைப் பார்க்கவேண்டும். அதைப் பார்த்தால் இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்பது நன்றாக விளங்கும். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டியதற்கு அவசியமே இருந்திருக்க முடியாது.

இன்றைய தினம் உள்ள நிலைமை என்னவென்றால் கொஞ்சநாட்களுக்கு முன்பாக நிலத்தில் சாகுபடி செய்யப்பட்ட பொருள்களின்விலை யெல்லாம் அதிகப்படியாக விற்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால் இன்றையதினம் பார்த்தால் நிலத்தில் சாகுபடியாகும் பொருள்களை விற்பனைசெய்வதற்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. விற்பனை யாகாமல் விவசாயிகள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் தஞ்சைஜில்லா சென்று பார்த்தால் இது நன்றாக தெரியவரும். பெரிய மிராச்தாரர்களும் சிறிய மிராச்தாரர்களும் அவர்களிடம் உபரியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நெல்லை விற்பதற்கு இடம் இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனை ஏற்கெனவே கிளப்பப்பட்டது. அதற்கு கனம் மந்திரி என்ன சொன்னார் என்றால் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னார். ஆனால் அப்பொழுது அப்படிச் சொன்னாரையொழிய இன்றையதினம் பார்த்தால் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்தாகவே தெரியவில்லை. இப்பொழுது குருவை சாகுபடியாகி அதுவும் வெகுசிக்கிரத்தில் அறுவடையாகப்போகிறது. அப்படி நிலைமை இருந்தும் பழையநிலையில்தான் அங்குள்ள மிராச்தாரர்கள் இருக்கிறார்கள். பழைய நெல்லையே கொடுக்க முடியாமல் இருக்கும்போது குருவை சாகுபடி வேறு முடியப்போகிறது. அவைகளை வாங்குவதற்கு அங்கு ஆள்கள் கிடையாது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் மீது அதிகப்படியான நிலவரியைப் போடுவது என்பது சரியல்ல. அப்படிப் போடுவதும் பொருத்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது.

காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் நேற்று பேசும்போது இப்படிப்பட்ட வரி போடுவதை விவசாயிகள் வரவேற்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அப்படிப் பேசியவர் கனம் எஸ். ராமசாமி நாயுடோன். அவர் தான் ஒரு ஜில்லாபோர்ட் தலைவர் என்ற முறையில் பேசவில்லை என்றும், ஜில்லா போர்ட் தலைவர் என்ற முறையில் பேசினால் வரி விதித்து பணம் வசூலிக்கலாம் என்ற முறையில் பேசவில்லை என்றும் சொந்தமுறையில் பேசுவதாகவும் சொன்னார். எந்தமுறையில் அவர் பேசியிருந்தாலும் அதைப் பற்றி கவலைஇல்லை. இன்றைய நிலைமையை அவர் தெரிந்துகொண்டு பேசவேண்டும். இன்றைக்கு அவர் தலைவராக இருக்கலாம். நாளைக்கு அவர் தலைவராக இல்லாமல் இருக்கலாம். அதைப்பற்றி கவலைஇல்லை. அவர் மக்களிடத்தில் பழகி வருவதாகவும் மக்கள் இதை வரவேற்கிறார்கள் என்றும் இப்படிப்பட்ட வரிக்கு ஆதரவு மக்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்றும், பீடி, சுருட்டு முதலியவைகளுக்குச் செலவு செய்வதில் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொண்டு இதற்கு கொடுக்க முடியும் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார். அவர் அப்படிச் சொல்லுவது பொருத்தமில்லாததாக இருக்கிறது. அவர் பீடி, சுருட்டு உபயோகப்படுத்துகிறவர்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து வருவதால் அவர்களைப்பற்றி அவர் சொல்லுகிறார். அவர் விவசாயிகள் எப்படி வாழ்ந்து வருகிறார்கள், பீடி, சுருட்டு முதலியவைகள் உபயோகப்படுத்தாதவர்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதைப்பற்றி அவருக்குக் கவலை இல்லை. அவர்களைப்பற்றி அவர் கவலைப்படாததால் தான் அவர்களைப்பற்றி அவர் பேசவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது.

23rd September 1955]

[Sri S. Swayamprakasam]

10-50
a.m.

அதற்கு அடுத்தபடியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் ராமனாதுபுரம் ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கின்றவர். ராமனாதுபுரம் ஜில்லா விற்கு இந்த வரி எவ்வளவு தூரம் பஸ்வாக இருக்கும் என்பதை யோசித்துக் பார்க்கவேண்டும். மாகாணம் முழுவதிலிருந்தும் வருகின்ற நில வரியை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து மாத்திரம் 123 லட்சம் ரூபாய்கள் வருகின்றது என நினைக்கிறேன். ஆனால் ராமனாதுபுரம் ஜில்லாவிலிருந்து 3 லட்சம் ரூபாய்கள் தான் வருவாகின்றது என கணக்கில் இருப்பதாக எனக்கு ஞாபகம். ராஜ்ய சர்க்காருக்கு நிவந்தி லிருந்து கிடைக்கும் வரிப்பணத்தில் கால் பங்குக்குமேல் தஞ்சை ஜில்லா லிருந்து மாத்திரம் வருவாகின்றது. மற்ற எந்த ஜில்லாவும் இவ்வளவு கொடுக்கவில்லை. ஆகையால் இந்தப் புதிய வரி விதிப்பின் மூலம் சர்க்கா ருக்கு 75 லட்சம் ரூபாய் வருமென்று உத்தேசமாக கணக்கெடுக்கப்பட்டிருந் தால் அதில் 16, 17 லட்சம் ரூபாய் தஞ்சாவூரிலிருந்து வரக்கூடியதாய் இருக்கிறது. வடாற்காடு ஜில்லாவிலிருந்து மொத்தம் நிலவரி 5 லட்சம் ரூபாய் வருகின்றது என நினைக்கிறேன். ஐந்து லட்சம் வரி கொடுக்கக் கூடிய ஜில்லாக்காரரே இந்த வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்கும் படியாகக் கோரினால் மிகஅதிகமாக வரி செலுத்தக்கூடிய தஞ்சை ஜில்லா வாசிகளின் நிலைமை எப்படியிருக்குமென்று சொல்வதற்கில்லை. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய பெரிய பட்டாதாரர்கள் சிலரை நீக்கி விட்டால் மீதம் இருக்கக்கூடியவர்கள் மிகச் சிறிய பட்டாதாரர்கள் தான் அதிகம். அந்த மாதிரியான சாதாரண நடுத்தர பட்டாதாரர்களுக்கு எல் லாம் இந்த வரி விதிப்பானது மிகவும் பாதகமானதாக இருக்கும். அவர் களுடைய கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எவ்வளவு சீரழிந்து கிடக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால் சாகுபடிச் செலவு முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது பலமடங்கு அதிக மாக உயர்ந்திருக்கிறது. நிலத்தைப் பயிரிடுவதற்கு ஆகும் செலவை எல்லாம் போகக்கூடியது; மீதி இருக்கும் பணம் எவ்வளவு என்று பார்த்தால், “உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக்கூட மிஞ்சாது”, என்று சொல்லுவார்களே, அந்தப் பழமொழி மிகவும் உண்மையானதாகத் தெரியும். அந்தமாதிரி நிலைமையில் சாதாரண நடுத்தர விவசாயிகளையும், மற்றவர்களையும் பாதிக்கக்கூடிய இந்த வரியானது மிக மிகக் கொடுமை யானது. அதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. எல்லோருமே நன்றாக உணர்வார்கள். விவசாயம் பெருமையான தொழில் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த காலம் மலையேறிவிட்டது. விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடு கின்றவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டுவருகிற காலத்தில் நிலத்தின் மீது இந்த வரியைச் சுமத்துகிறார்கள். ஏற்கெனவே எஜா கேஷன் செஸ் என்று கல்விக்காக ரூபாய்க்கு நான்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதுபோக ரூபாய்க்கு ஒரு அணு ரோடுகளின் பராமரிப்புக்காக என்று வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஆக மொத்தம் இப்பொழுதே ரூபாய்க்கு 5 அணு வரி கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்றைக்கு நாங்கள் ரூபாய்க்கு இரண்டணு தான் சர்சார்ஜ் வரி புதிதாகப் பேருகிறோம் என்று இவர்கள் சொல்லலாம். ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய வரியோடு இந்த 2 அணு வரியையும் சேர்த்தால் ரூபாய்க்கு 7 அணு வரியாகிறது. இப்படி ரூபாய்க்கு 7 அணு வரி போடுவது நியாயமானதா? தர்மமானதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுடைய நிலைமை உயர்த்தப் பேசுகிறோம், அவர்களது வாழ்க்கைத்தரத்தை அதிகப்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்தச் சர்க்கார் இந்த வரியைப் போடுவது நியாயமா என்று மாத்திரம் கேட்கவிரும்புகிறேன். இது கொஞ்சம்கூட பொருத்தமாகாது.

இன்னேன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தமாதிரியாக வரி போட்டு இந்தப் பணத்தை ஜில்லா போர்டுகளுக்கும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும் கொடுத்து உதவப்போவதாக சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். மொத்த வரிப் பணத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்படும்? ஜில்லா போர்டுகளுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்படும் என்று இந்தச் சட்டத்தில் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் கணம் மந்திரி அவர்கள்

[Sri S. Swayamprakasam]

[23rd September 1955]

தலைப்பட்ட முறையில் சுமார் 25 லட்சம் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும், 50 லட்சம் ஜில்லா போர்டுகளுக்கும் கொடுக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தினின்று விதிக்கை வகுக்கும்போது என்ன செய்யப் போகிறார்களோ அது தெரியாது. இருந்தபோதிலும்கூட இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து போர்டுகள் எத்தனை இருக்கின்றன? ராஜ்யத்தில் மிகக்குறைந்த பஞ்சாயத்து போர்டுகளே இருப்பதாகச் சட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து போர்டுகள் தங்களுக்குள்ள பணவசதிகள் பூராவையும் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களா? தங்களிடமுள்ள பணத்தை நல்லவகையில் செலவிட்டு வருகிறார்களா என்றும் கவனிக்கவேண்டும். ஸ்தலஸ்தாபன மந்திரி அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் தங்கனிடமுள்ள பணத்தை தங்களுக்குப் பிரயோஜனப்படும் வகையில் செலவிட்டுவரவில்லை. மேலும் அவர்களுக்குப் பணம் உதவி அளிப்பதற்காக இந்தவரி விதிக்கவேண்டுமா என்று கேட்கிறேன்? இப்பொழுது சமுதாய நலத்திட்டங்கள், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்று பெயரில் பல ரோடுகளைப் போடுவதற்காக திட்டங்கள் வகுப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்களின்கீழ் கிராமப் புரங்களில் போடப்படும் ரோடுகளுக்குச் செலவாகும் தொகையில் ஒரு பங்கை கிராமத்தார்கள் தங்களுக்குள்ளேயே வசூலித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் தங்கனிடமுள்ள பணத்தைக் கொடுத்து ரோடுகள் போடப்படுவருகின்றபோது, ரூபாய்க்கு இரண்டணு மறுபடியும் வரி விதித்து எந்த ரோடுகளைப் போடப் போகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

ஜில்லா போர்டார்கள் கல்விக்காக ரூபாய்க்கு நான்கணு இன்றைக்கு வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பணம் எந்தவகையில் செலவிடப்படுகிறது என்று தெரியவில்லை. எங்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் பலகிராமங்களிலுள்ள ஜில்லா போர்டுப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு சரியான கொட்டகையே இல்லை. கீத்துகள் எல்லாம் போய்விட்டது. மழை பெய்தால் பள்ளிக்கூடம் ஓரேயடியாக ஓழுகும். இவற்றையெல்லாம் செப்பனிட அவர்கள் இன்றைக்கு எஜலிகேஷன் செஸ் என்று வசூலித்து வருகிறார்களே அதிலிருந்து எந்தவிதமான ஏற்பாட்டையும் செய்யக்காணோம். மேலும் அவர்களுக்குப் பணஉதவி செய்வதற்காக என்று வரி விதிப்பது சரியானதா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

ஆகையால்தான் சொல்லுகிறேன். சாதாரண நடுத்தர விவசாயிகளை எல்லாம் பாதிக்கக்கூடிய வகையில்வரும் இந்தவரி விதிப்புச் சட்டத்தை தற்போது கொண்டுவரவேண்டாம். கொண்டுவந்தாலும் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் இதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டியதாய் இருக்கும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைக் கொஞ்சம் ஒத்திவைக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒத்திவைப்பதுதான் புத்திசாலித்தனமான காரியமும் ஆகும். அன்றாடம் மக்களின் கஷ்டத்தைப் பார்த்து வருகின்ற சர்க்கார் செய்யவேண்டிய முதல் கடமையும் ஆகும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை ஒத்தி வைக்கும்படியாகக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நில வரி மசோதாவை மனப்பூர்வமாக வாழேற்கிறேன். பொதுவாக வரி போடுவது என்றாலே வேண்டாமென்றுதான் பலர் எதிர்ப்பார்கள். வரி போடுவது வேண்டாமென்று சொல்வது நன்றாகவும் இருக்கும். மக்களிடையே பிரசாரம் செய்து கொள்வதற்கு வசதியாகவும் இருக்கும். உண்மையாகவே இப்பொழுது போட உத்தேசித்திருக்கும் வரி நியாயமானதா இல்லையா என்பதை யோசித்துப் பார்த்தால் இது ரொம்பவும் நியாயமான வரி என்பது நன்றாகத் தெரியும். இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திற்கு முன்பு விவசாயப் பொருள்களின் விலை மிகவும் குறைவாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு விவசாய விளைபொருள்கள் முன்பு இருந்த விலையைவிட மூன்று நான்கு மடங்கு அதிகமாகவே இருக்கின்றது. விலை உயர்ந்திருக்கின்ற

23rd September 1955]

[Sri P. G. Karuthiruman]

அளவுக்கு முன்பு இருந்த வரி விகிதம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்தால் இல்லையென்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். 1939-ம் வருஷத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் ஒரு கலம் நெல்லை இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்பது வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு கலம் நெல் 6½ ரூபாயாக விற்கப்படுகிறது. முன்பு இருந்த விலையைவிட 3 மடங்கு அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது சர்சார்ஜ் வேண்டாமென்று சொன்னால் அது நியாயமா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருந்து மிக அதிகமாக நிலவரி வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் காவேரி உற்பத்தியாகவில்லையென்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். காவேரி மெர்க்காராவில் உற்பத்தியாகிறது. ராமநாதபுரமும், கோயம்புத்தூரமும், இதர ஜில்லாக்களும் கொடுத்த வரிப்பணத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் அன்றைக்கு மேட்டூர் டாம் கட்டினார்கள். மேட்டூர் டாம் கட்டப்படாதிருந்தால் தஞ்சாவூர் ஜில்லா இவ்வளவு செழிப்புடையதாக இருக்கமுடியாது என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதை மறந்துவிட்டு எந்த அங்கத்தினரும் பேசுவது சரியாகாது. இவ்வரியின் மூலம் ஒரு ஜில்லாவில் வசூலிக்கும் தொகையை அதேஜில்லாவில் செலவழிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. கூட்டுப் பொறுப்புடன்தான் பிரச்சினையை அணுகவேண்டும். அப்படியில்லாமல் ஜில்லாவாரியாகப் பார்ப்பது கூடாது. அப்படி ஜில்லாவாரியாகத் தனித் தனியாகப் பார்க்கவேண்டுமென்று ஒரு சிலர் விரும்பினால், நான் சொல்கிறேன், தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் பல நூறு வருஷங்களாக பாசனவசதியை அனுபவித்து வருகிறார்கள். அப்படி சௌகரியத்தை அனுபவித்துவந்தும் அது போதாது என்றுசொல்லி, லோயர் பவானியிலிருந்தும் தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கு வரக்கூடிய தண்ணீரை நிறுத்தி, அந்தத் தண்ணீரை பாக்கியிருக்கும்படியான ஜில்லாக்களுக்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று. இதுவரை அவர்கள் அனுபவித்துவந்ததைக் கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுத்தால் மற்ற ஜில்லாக்களும் ஓரளவு சௌகரியத்தை அனுபவிக்க முடியும். பொதுநலத்திற்காக சுயநலத்தைச் சற்று அவர்கள் விட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நிலவரி சர்சார்ஜ் விதிக்கப்படுவதன் நோக்கம் என்ன? தற்போது பஞ்சாயத்துப் பிரதேசங்களில் ரஸ்தா வசதி போதுமானதாக இல்லாமலிருக்கிறது. அங்கு ரஸ்தாக்கள் போடுவதற்காகத்தான் இந்த நிலவரி சர்சார்ஜ் விதிக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்த அம்சம். பொதுவாக நாட்டின் ஜனத்தொகையில் 75 சதவிகிதத்தினர் கிராமமக்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது சர்க்காருக்கு எத்தனையோ வரிகளைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறாற்படி கள். அப்படியிருக்கும்போது அவர்கள் கொடுத்துவரும் வரிக்குத்தகுந்த அவர்கள் நேரடியான பலனை அனுபவிக்க முடியாமலிருப்பது வருந்தத்தக்கது.

பொதுவாக கிராமங்கள் பெரிய சாலைகளிலிருந்து ஒன்றிரண்டு மைல் தள்ளி இருக்கும். ஜில்லா போர்டாரால் நிர்வகிக்கப்படும் பொது ரோடுகளிலிருந்து கிராமங்களுக்கு ரஸ்தாக்கள் போடுவது மிகவும் அவசியம். அப்பொழுதுதான் கிராமத்திலிருந்து மற்ற இடங்களுக்கு போக்குவரத்து வசதிகள் ஏற்படமுடியும். போக்குவரத்து வசதி அதிகரித்தால்தான் ஒரு கிராமத்திலிருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்கோ, கிராமத்திலிருந்து பக்கத்திலுள்ள நகரத்திற்கோ கிராமத்தில் விளையும் விவசாயப் பொருள்களை அனுப்புவதற்கு வசதி ஏற்படும்.

“ஆறு இல்லா ஊருக்கு அழகு பாழ்” என்று சொல்வதுண்டு. ‘ஆறு’ என்றால் ‘வழி’ என்பது இங்கு பொருள். வழி இருந்தால் தான், அதாவது போக்குவரத்துக்குச் சௌகரியமான ரஸ்தாவசதி இருந்தால்தான் கிராமத்திற்கு ஒரு அழகு ஏற்படும். ரஸ்தாவசதி இருந்தால்தான் மக்களெல்லோரும் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்புவைத்துக் கொள்ளுவதற்கு வசதி இருக்கும். கிராமமக்கள் சபிடீசமாக வாழ்வதற்கே ரோடுவசதி மிகவும் அவசியம் என்று நான் கூறுகின்றேன்.

[Sri P. G. Karuthiruman]

[23rd September 1955]

“இந்த வரியின் மூலம் உத்தேசமாக கிடைக்கக்கூடிய 75 லட்ச ரூபாயும் கிராமங்களைப் பக்கத்திலுள்ள ஜில்லாபோர்டு ரோடுகளுடனும் பொது ரோடுகளுடனும் இணைப்பதற்குவேண்டிய ரஸ்தாக்களைப் போடுவதற்கும், அவைகளைச் செப்பணிடுவதற்கும், கிராமங்களிலுள்ள ரஸ்தாக்களைச் செப்பணிடுவதற்கும் உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டும். அந்த வகையில் இத்தொகை உபயோகப்படும்படியான முறையில் பணத்தைச் செலவிடச்செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். நிலவரியின்மீது ரூபாய்க்கு இரண்டணை சர்சார்ஜ் விதிப்பது மிகவும் பாரமானவரி என்று சொல்வது அவ்வளவு உசிதமல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். இம்மாதிரி வரிவிதிப்பது வரவேற்கத்தகுந்தது என்று நான் கருதுகின்றேன்.

விவசாயிகளின் மேலே வரிவிதிக்கும்போது விவசாய வருமானத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு வரி விதித்தால் நல்லது என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த முறையில் பார்த்தாலுங்கூட, இந்த இரண்டணை சர்சார்ஜ் மிகவும் குறைவாக இருக்குமென்றுதான் நான் சொல்லமுடியும். அப்படியிருக்க விவசாய வருமானத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு வரி விதிக்கவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இந்த இரண்டணை சர்சார்ஜ் வரியானது விவசாயிகளால் தாங்கமுடியாத அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கிறதென்று சொன்னால் அது ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. கணக்குப் பார்த்தால், விவசாய வருமானத்தை வைத்து வரிவிதிப்பதைவிட இந்த இரண்டணை வரி மிகவும் குறைவானதாகவும் நியாயமானதாகவும் இருக்குமென்று நான் சொல்லுவேன். இந்த மசோதாவை வரவேற்கும் இதேசமயத்தில் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவேன்றால், இவ்வரியின் மூலம் வரக்கூடிய தொகையானது கிராமமக்களுக்கு நேரடியாகப் பயன்படும்படியான முறையில் இருக்கவேண்டும். அந்தவகையில் அதை உபயோகப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஒரு சொந்த விளக்கம் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் பேசியதிலிருந்து அவர் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கே வந்திருக்கமாட்டார் என்றுதான் நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு அவர் வந்திருந்தாலும் யாராவது பெரிய மனிதர் வீட்டிலிருந்து சாப்பிட்டுவிட்டு மேல்வாரியாகப் போர்த்திருப்பாரேயானால், குடியானவர்களுடைய குடிசைகளுக்குச் சென்று அவர்களுடைய நிலைமையை நேரில் தெரிந்துகொண்டிருக்கமாட்டார் என்று நான் நினைக்கிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு வந்து குடியானவர்களுடைய குடிசைக்குச்சென்று அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலையைப் புரிந்துகொண்டு அவர் பேசியிருந்தால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும்.

மேட்டுத் தண்ணீரை தஞ்சை ஜில்லாவிற்கே விடாமல் வேறு இடங்களுக்குத் திருப்பி விடுவது நல்லது என்றுகூட கனம் அங்கத்தினர் திரு. கருத்திருமன் குறிப்பிட்டார். லோயர் பவானித் திட்டத்திற்கு முன்னால் நிலைமை எப்படியிருந்ததென்றால் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு வரும் தண்ணீர் வண்டல் கலந்ததாக இருக்கும். வண்டல் கலந்ததாக இருக்குமென்று சொன்னால் பூமியை வளப்படுத்தக்கூடிய எருச் சத்து அதில் இருக்கும். வண்டல் கலந்த தண்ணீரை வயல்களுக்குப் பாய்ச்சும்போது வயல்களுக்கு எருவிடவேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் விவசாயச் செலவு பெரிய அளவுக்குக் குறைவாக இருந்தது. ஆனால், லோயர் பவானித் திட்டம் வந்த பிறகு நிலைமை மாறிவிட்டது. நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் தண்ணீருக்கு சர்க்காருக்குத் தீர்வை செலுத்துகிறோமேயொழிய சும்மா எடுத்துக் கொண்டு விடுவதில்லை. லோயர் பவானித் திட்டத்திற்குப் பிறகு எங்களுக்கு வண்டல்கலந்த தண்ணீர் வராமல் வெறும் தண்ணீர்தான் கிடைக்கிறது. அதனால் நாங்கள் இப்பொழுது எருவுக்காக நிறைய பணம் செலவு செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அதோடுகூட எங்கள் வியர்வையும், ரத்தத்தையும், உழைப்பையும் நிலத்தில் முன்னேவிட

23rd September 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

அதிகமாகக் கொடவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயச் செலவு முன்னேவிட அதிகமாகப் போய்விட்டது, விவசாயம் கட்டுபடியாகவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI K. UPPI: Deputy Speaker, Sir, I have to say at the outset that this taxation measure is unfair to the villagers from two stand-points. First of all, the Government are going back upon their promise of giving a certain portion of the land revenue to the newly formed Panchayats. They are now receding from that promise. This is unfair to the villagers.

Secondly, I am reminded of a fable. A man was severely suffering from stomach-ache and approached a doctor. The doctor said that he has got a panacea for the disease if only the patient would help him to do some work. Believing the doctor, somehow or other, the patient helped him and the doctor got his remuneration. When the patient then asked the doctor for the remedy, he said "The remedy is to cut your own ear and put it into your mouth.". That is what the Government's policy is to-day. They originally promised help to the panchayats. The panchayats were formed and after they are formed the Government say "You have to find ways and means for your upkeep". The Government are now levying an additional surcharge of two annas in the rupee. That is the position which the Government are taking now.

Now, I ask, is this the opportune moment to tax the villagers further when the prices of commodities are falling down day after day? Is there any commodity in our land the price of which is what it was some six months ago? Therefore, to tax the villagers at this juncture is to strike at the very backbone of the society. The backbone of every society is the lower middle class. They are the people whom the Government are going to tax now. I say that the Government are going at breakneck speed in taxing the people. It may not be wrong to say that the last five or six years have been an era of taxation. Within the last one year, so many taxes have been imposed upon the villagers, by way of enhancement of stamp duty, by way of increasing the bus fares and so on. Is the cultivator able to stand the strain of so much taxation is a matter which this Government, or for that matter any Government, should consider before launching upon any such policy. I submit that the present moment is very inopportune to tax people like this. The Government are bringing taxation measures one after another so that how much money a poor villager or a poor cultivator has to pay by way of tax can be found out only if all the enactments that the Government have passed are put together. The stamp duty has been increased. Several other taxation measures have been passed. It will not be either in the interests of the Government or in the interests of the country to go on at such breakneck speed with taxation measures.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபா 11 10
நாயகர் அவர்களே, இந்த வரி போடுவதை எதிர் கட்சியின் சார்பில் a.m.
நான் எதிர்க்கிறேன். ஆனால், இதை எளிதாக்கி, ஏதாவது கட்டணத்தைக்

[Sri M. Kalyanasundaram]

[23rd September 1955]

குறைத்து, சர்க்காருடைய பொது வருமானத்திலிருந்து மீதியை சரிக்கட்ட முடியுமாவென்று பரிசீலனை பண்ணுவதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கோரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்வதுதான் நியாயமென்று நான் கருதுகிறேன்.

பொதுவாக, இந்த வரியை விதிப்பதற்கு அவசியமில்லையென்றுதான் நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இந்த வரியை விதிப்பதைக் காட்டிலும், ஏற்கெனவே பஞ்சாயத்து போர்டுகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் சர்க்கார் ஒப்புக் கொண்டிருக்கக்கூடிய பொறுப்பைக் கைவிட்டுவிடுவதுதான் இந்த மசோதா கொண்டுவந்திருப்பதின் முக்கியமான நோக்கம் என்று முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. 1950-ம் வருஷம் கிராமப் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின் 71-வது பிரிவில் சர்க்கார் தங்களுக்கு நிலவரி மூலம் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தில் ரூபாய்க்கு இரண்டரை வீதம் இரண்டாவது வசூப்புப் பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பை இந்த மசோதாவின் மூலம் அகற்றிவிடப் பார்க்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்கள் அபிவிருத்தியடைவதில் சர்க்கார் கொண்டிருக்கும் அக்கறைக்கு ஒரு உதாரணமாக இதை நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு விட்டபிறகு வரிபோட வேண்டிய அவசியமென்ன? அந்த வரி எப்படி செலவழிக்கப்பட போகிறது என்பதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தொகையைக் கொடுக்கப்போவதில்லை. மேலும், ரூபாய்க்கு 2 அரை வீதம் வரிபோட்டு, வருஷத்துக்குக் குறைந்த பட்சம் ரூ. 80 லக்ஷத்துக்குமேல் விவசாயிகளிடமிருந்து சர்க்கார் வசூலிக்கப் போகிறார்கள். அப்படி வசூலிக்கக்கூடிய தொகையை விநியோகிக்கும் முறை எப்படியிருக்கும் என்பதும் இந்த மசோதாவில் தெளிவாக்கப்படவில்லை. அது மந்திரி சபையின் பொறுப்பில் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதையாவது தெளிவுபடுத்தியிருந்தால், ஓரளவு அதை நாங்கள் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். அதைத் தெளிவுபடுத்தாததன் காரணம் அல்லது நோக்கம் என்ன? எப்படியாவது தங்களுடைய வருமானத்தை அதிகரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு என்னென்ன வழிகளிருக்கின்றன என்று பார்ப்பதுதான் சர்க்காருடைய முயற்சியாகியிருக்கிறது. அதிலும் விவசாயிகளிடமிருந்துதான் கைவைக்க அவர்கள் முன்வருகிறார்கள் என்ற முடிவுக்குத்தான் நான் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கெனவே விவசாயிகளுடைய கஷ்டத்தைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல சந்தர்ப்பங்களில் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் வரியை சமத்துவதற்காக மசோதாக்கள் கொண்டுவரப்பட்டு, மெஜாரிட்டி பலத்தைக்கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்ற விவசாயிகள் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்திருப்பதால், கடன்காரர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து பாய்ந்திருக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் நமது ரெவின்யூ மந்திரியும் விவசாயியிடமிருந்து பாய ஆரம்பித்திருக்கிறார். “இன்னும் ரூபாய்க்கு இரண்டரை லட்சாரஜாக்கொடு” என்று பாய்ந்திருக்கிறார்கள். எல்லா சாதாரண விவசாயிகளிடமிருந்தும், அதாவது, ஒரு ரூபாய் வரி செலுத்தும் விவசாயிலிருந்து எல்லா விவசாயிகளுக்கும் இந்த நிலவரி சர்சார்ஜ் விதிக்கப்போகிறார்கள். இப்போது விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் பார்த்தால், இந்த சர்சார்ஜைக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு சக்தியில்லை என்பது தெரிகிறது. அப்படியிருக்கக்கூடிய சமயத்தில், இந்த வரியை விதிக்கக்கூடாதென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவசியமானால் இதை வாபஸ் செய்துவிட்டு, நிலவரியை எந்த அடிப்படையில் விதிக்கவேண்டும் என்ற பிரச்சனையை அவர்கள் யோசனை செய்யட்டும். அதற்கு எதிர்க்கட்சியின் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கும். சர்க்காருக்கு இதை ஆலோசனை செய்வதற்கு போதுமான சந்தர்ப்பம் இருந்திருக்கிறது. இன்னும் நிபுணர்களின் ஆலோசனையும் இருக்கிறது. வரிவிதிப்பு விசாரணைக் கமிட்டியின் ரிபோர்ட் வெளிவந்து பல மாதங்கள் ஆகின்றன. அவர்கள் அபிப்பிராயம் என்ன என்பதும் சர்க்கார்முன் இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது என் இப்படி துணுதுண்டாக சட்டமியற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். திருவாங்கூர்—கொச்சி போன்ற சிறிய ராஜ்யங்களில்கூட நிலவரி அடிப்படையை மாற்றி,

23rd September 1955]

[Sri M. Kalyanasundaram].

புதிய நிலவரி விதிப்பு முறையைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். திருவாங்கூர்-கொச்சியில் எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1-9-0-க்குமேல் நிலவரி செலுத்தும் எந்தப் பெரிய நிலச்சொந்தக்காரரும் கிடையாது. மற்றப்படி விவசாயியிருந்து வருமான அடிப்படையில்தான் வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சிறிய ராஜ்யத்தில்கூட நிலவரி அடிப்படையை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, இவ்வளவு பெரிய ராஜ்யத்திற்குப் பொறுப்புள்ள இந்த மந்திரி சபை, மிகவும் சுறுசுறுப்பான ரெவின்யூ மந்திரியையும், நிதிமந்திரியையும் கொண்ட இந்த மந்திரி சபை, நிலவரி அடிப்படையை மாற்றுவதில் ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் செய்கிறது என்பதை எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. வரிவிதிப்பு விசாரணைக் கமிட்டி நிச்சயமாக, தெளிவாக “நிலவரி அடிப்படையை மாற்றியாகவேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்கிறது. “ஒரு குறைந்தபட்ச நிலவரியை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதற்குமேல் விவசாயியிடமிருந்து வரி வேண்டுமென்றால், வருமான அடிப்படையில்தான் வசூலிக்கவேண்டும். அதுதான் நியாயம்” என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படி நிலவரி அடிப்படையை மாற்றுவதற்கு இவர்கள் திட்டம் கொண்டுவந்தால் அதை எதிர்க்கப்படும் பரிசீலனை செய்து, ஒத்துழைப்பதற்குத் தயாராயிருக்கும். அதைத்தான் நாங்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். விவசாய வருமான வரிச் சட்டம் கொண்டு வந்த சமயத்தில் நாங்கள் அதை ஆதரித்திருக்கிறோம். தோடப்பொருள்கள் மீது வரி போட்போதும் அதை ஆதரித்ததோடு, அந்த வரி அளவை உயர்த்தவேண்டுமென்றும் சொன்னோம். ஆனால் சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. நிலவரிக்குக்கூட சர்சார்ஜ் கொண்டுவந்தார்கள். அப்போதும் ரூபாய் 500-க்கு மேல் வரிசெலுத்துக்கூடியவர்களுக்கு சர்சார்ஜை உயர்த்தவேண்டுமென்று சொன்னோம். ஆகவே “சர்க்காருக்கு வரியைக் கொடுக்கக்கூடாது; எதையாவது சொல்லி ஆகேடிக்கவேண்டும்” என்ற கெட்ட எண்ணம் எதிர்க்கட்சிக்கு இல்லை. அப்படியிருந்திருந்தால், அப்போதெல்லாம் அந்தமாதிரி சொல்லியிருக்கமாட்டோம். சர்க்காருக்கு வருமானம் வந்தாகவேண்டுமானால், நியாயமான வரி போடுவதாயிருந்தால் ஆகேடினியில்லை. ஆனால், எழைகள்மீது, குறிப்பாக விவசாயிகளின்மீது, போடும் வரியைத்தான் நாங்கள் ஆகேடிப்பிக்கின்றோம். இந்த வரி விவசாயிகளின்மீது போடக்கூடிய வரி. ஆகையால், இந்த வரியை எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. காலையில் கேள்வி நேரத்தில் பதில் சொல்லும்பொழுது, அபிவிருத்தி வேலைகளை நடத்துவதற்காக அவர்கள் எந்த வரியைக் கொண்டுவந்தாலும் அதை எதிர்க்கக்காரர்கள் ஒத்துக்கொள்ள கூடாதென்ற நோக்கத்துடன் எதிர்க்கிறார்களென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். வரிவிதிப்பின் அடிப்படையை மாற்றி, நிலவருமான வரிகொண்டுவந்து, அப்பொழுது எங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன என்பதைப் பார்த்து பிறகு கனம் மந்திரி அவர்கள் எதிர்க்கடியின்மீது குற்றம் சாட்டவேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டுகள் மீது எங்களுக்கு அனுதாபமில்லை யென்பதாலோ அல்லது கிராம அபிவிருத்தி வேலைகளின்மீது அனுதாபமில்லாத காரணத்தாலோ நாங்கள் இந்த வரியை எதிர்க்கவில்லை யென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிராம நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துகளுக்கு இவற்றுக்காக உதவி செய்யவேண்டும். ஆனால் இந்த வரி பசுவைக் கொன்றுவிட்டு செருப்புதானம் செய்வதுபோலிருக்கிறது. விவசாயிகளின்மீது வரி போட்டு கிராமங்களை அபிவிருத்தி செய்வதென்ற கொள்கையை எங்களால் ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. யார்யாருக்கு வரி கொடுக்க சக்தியிருக்கிறதோ அவர்களுக்கு வரி போட்டும். அதை நான் ஆதரிக்கிறேன். நிலவரி சர்சார்ஜானாலும் சரி, ரூ. 500-க்குமேல் வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கு ரூபாய்க்கு ரூபாய் வரி வேண்டுமென்றாலும் போட்டும், அதை நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயார். தோடப் பொருள் வருமான வரியின் விகிதாசாரத்தை உயர்த்தட்டும். அதற்கு ஆதரவு கொடுக்க நாங்கள் தயார். யார் யாருக்கு சக்தியிருக்கிறதோ, வருமானமிருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு வரிபோட்டால், அந்த வரியை ஆதரிக்கத் தயார். விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, இந்த வரியைப் போட்டால், இது அவர்களுடைய கஷ்டத்தை அதிகரிக்கும்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd September 1955]

இன்னும் ஒரு யோசனையையும் நான் சொல்கிறேன். இதைப் பொருக் குக் கமிட்டிக்கு விட்டு பரிசீலனை செய்யட்டும். கட்டாயம் வரிபோடத்தான் வேண்டும். இதை வாபஸ் வாங்கமுடியாதென்றால், ரூபாய்க்கு ஒரு அண வரி போட்டும், சர்க்காரும் ஒரு அண வீதம் கொடுக்கட்டும். அதாவது, விவசாயிகளிடமிருந்து ரூ. 35 லக்ஷம் வசூலித்தால் சர்க்காரும் ரூ. 35 லக்ஷம் கொடுக்கட்டும். ஆக மொத்தம் ரூ. 70 லக்ஷத்தை Class II பஞ்சாயத்துகளுக்கு உதவியாகக் கொடுக்கட்டும். அந்தமாதிரி யோசனையை ஆலோசிக்கலாம். அதற்காக வேண்டி இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்ற திருத்தத்தைத் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the motion under discussion is for referring this Bill to a Select Committee. No valid reasons have been advanced in respect of that proposition, because, generally a Bill is referred to a Select Committee to make the drafting better or to make clear any of the provisions which are not clear. But, if the very principle of the Bill is opposed, I do not see any reason for referring the Bill to a Select Committee. The speeches made on the floor of the House reveal that they are against the taxation itself. Only in a few cases, they were for lowering the rate. Barring that, the trend of the speeches was against the levy of this tax. Therefore, no useful purpose will be served by referring the Bill to a Select Committee. If the hon. Members want to change the rate, it may be done by amendments and there are already amendments to that effect. So, I submit that no case has been made out for referring the Bill to a Select Committee and therefore I oppose it.

11-20
a.m.

Then, Sir, with regard to this tax, I want to say that taxation is an unpopular proposition. Everywhere it is so. And, for the present, I am also an unpopular person here now. Sir, I too started with the impression that this taxation may wait or that it may not be taken up. That was my first impression. But, after a little thought, I came to the conclusion that after all this tax is for a good purpose, viz., for meeting a very essential necessity for which the people, the ryots and the peasants would be grateful. As the hon. Member of Sathur pointed out, this small tax will be in the interests of the people themselves. Because, hon. Members will be aware that the rural communications are very bad now. I have personally seen a number of times because I have travelled very much in the interior parts of the country, in the village parts, and I know that for a peasant who has to take the produce of his land to a nearby market—a particular place which is 4 or 5 miles away—it took him nearly 8 hours to pass that road. Because, there are so many unbridged channels, slushy portions of the road and in some places, no road at all. That peasant will easily pay not only two annas but even three annas if he gets a road, even a tolerable road, not a motorable road. Such people will welcome this measure.

Then, Sir, much was made that this burden would work heavily on the poor ryot. I wish to point out that once in 20 or 30 years there was periodical settlement and the tax was raised by about

23rd September 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

three annas in the rupee. All that was over by the year 1937. We are not having any re-settlement and therefore we are at the rate levied about 25 years ago. If the settlement had taken place, the tax would have been raised. But, that was not so now. Even taking the price level, I may say that the price had gone up many times from what it was during the past. The test should be what the price was about 20 or 30 years ago and what it is now. The price had gone up very much high and considering that, this small levy should not work any hardship. Life is not as simple as it was 50 years ago. Living has become very difficult now. So, when we consider from that point of view, we have to raise some more money in order to meet the essential needs of the people and that too, the needs of the poor people. It may be said "Why not find money from the general exchequer? Why do you want this particular levy now?", etc. Now the general exchequer is very much taxed in the sense that there is so much call on it for carrying on the Government. That is the price we have to pay for the democratic system of Government. It is very costly and so, more money is required. Suppose, it is an autocratic form of Government. Then, so much money is not necessary. In the days of Aurangzeb, Akbar and other rulers, the system of Government was not costly. Now much money is spent on administrative purposes under the democratic system of Government. Therefore, money is necessary if we want to do good for the poor ryots in the villages.

Sir, the hon. Member from Gobichettipalayam is a ryot and he knows what it is—taxing the ryots. But, he takes a general view and a national view, i.e., he wants to look at the condition of the general public and particularly the ryots. He does not talk in terms of getting popularity. It requires much courage. I will state that both the hon. Member from Sathur and the hon. Member from Coimbatore had very courageously spoken. It requires much courage to talk so frankly and openly on this question of taxation.

Now, I am coming to the hon. Member from Arcot. I am glad he gave a picture of the conditions prevailing in the North Arcot district. It is good that now and then Members coming from different parts of the State give a picture of the conditions obtaining in their districts. The hon. Member spoke about famine conditions and he wanted that North Arcot should be exempted from this levy. There comes the unreasonableness of it. Because, I must point out to him that such conditions prevail not only in North Arcot but in certain parts of other districts also, e.g., in Ramanathapuram, in certain parts of Tirunelveli like the Nanguneri taluk and parts of Tiruchendur taluk, and in certain parts of Coimbatore and Tanjore districts. My impression of Tanjore district was different. But, when I visited Chengipatti in that district, I found that it is just like the area in my district. There are parts

[Sri M. A. Manickavelu] [23rd September 1955]

like that even in the Coimbatore district, viz., the Dharapuram taluk. Well, it is not possible to exempt certain districts from this taxation. We have to have a general levy on all areas.

Then, it was pointed out by the hon. the Deputy Leader of the Opposition that we must have a rational way of raising this tax. He also stated that a small State like the Travancore-Cochin State has adopted the tax on income basis. Well, we have begun that experiment with plantations. We want to see how it works. The idea is to extend that system in place of the land-tax, i.e., the agricultural income-tax. It was asked why it was not extended to the whole agricultural sector. Sir, our ryots are not so educated. They are ignorant. Here also, I wish to point out that the people of Travancore are much more educated. There, literacy is higher than in our State. That apart, Sir, we have to see how this tax on agricultural income on plantations works. Then, there will be time for us to think of extending it. Levy of agricultural income-tax on all sectors of agriculture will cause great hardship to the poor and ignorant agriculturists who will not be able to maintain proper accounts and answer the queries of assessing officers. Therefore, it was thought not proper to levy the tax on all sectors of agriculture.

11-30
a.m.

The hon. Member representing Tiruchendur General constituency said that in Tirunelveli district water-rate was clubbed with land-tax and pleaded for exempting this levy on the water-rate by separating land-tax from water-rate. In certain areas we have what is called the compounded double-crop rate of land-tax. Now it is very difficult to split it up into a first-crop rate and a second-crop rate. Similarly it will be difficult to go into the question of what the water-rate is and why and how it was compounded and separate the water-rate from the land-tax. The highest water-rate in Tirunelveli is Rs. 15 per acre.

SRI S. T. ADITYAN : It is Rs. 19-12-0.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The information given to me is that it is Rs. 15 in Tirunelveli district and rupees 13-12-0 in Coimbatore district.

If the water-rate is separate, it is easy enough to work out the levy on the basis of the land-tax. But when it is a compounded tax, it will be difficult to separate the water-rate for levying a tax on the balance.

SRI S. T. ADITYAN : The highest land-tax together with water-rate in Tirunelveli district is Rs. 19-12-0. The ordinary rate is Rs. 15. The highest dry rate is Rs. 1-13-0. Deducting Rs. 1-13-0 from Rs. 19-12-0, it is possible to conclude that the highest water-rate is about Rs. 18. Rs. 10 is taken as the maximum water-rate in other districts. If it is difficult to separate the water-rate from the compounded tax, my submission is that the highest rate of Rs. 12 may be adopted in compounded-tax areas and Rs. 10 in the other areas. In Tanjore and Tiruchirappalli districts, there is the

23rd September 1955] [Sri S. T. Adityan]

compounded water-rate for the old delta areas and separate water-rate for the new delta areas. My suggestion for adopting the rate of Rs. 12 and Rs. 10 does away with this anomaly. I hope the Government will carefully consider this matter and move a suitable amendment.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Limiting the water-rate to Rs. 10 was in cases where the water-rate was separate. It was not the idea to delve into the history of the water-rate where it is compounded with the land-tax.

The hon. Member referred also to the tax on palmyras. The tax on dry lands in Tirunelveli district was as low as ten or twelve annas per acre, and a tax was being levied on the trees on dry lands. That question was gone into carefully and a uniform rate was fixed. I thought that there was an end of the question. But even now it is dragged in. I do not think this additional surcharge of two annas in the rupee of land revenue will cause much hardship. It will not be convenient to reopen the question for consideration from the point of view of the tax on the palmyra and other trees on dry lands.

Dr. K. B. Menon said that he was not against taxation as such but that he was for taxing the rich and not the poor. Rich people also have got a limit. Somebody said that we should not kill the goose that lays the golden eggs. That proverb can be used differently in different contexts and I can quote it now. I should think that the rich are now taxed heavily. However much we tax the rich, the revenue derived may not be substantial. As I pointed out the other day in answering a question, we derived a revenue of only 7 lakhs of rupees under the Madras Land Revenue Surcharge Act, whereas we expected more. There was a great deal of opposition when the Bill was introduced and now I wonder whether it was for this small revenue that the Act was passed. If we levy this additional surcharge only on the rich, we may get only about 20 lakhs or 30 lakhs. The majority of landholders in our State are small pattadars; those who pay a land revenue of less than ten rupees form about 80 per cent of the landholders. Big pattadars are few and by taxing only them, we will not derive any appreciable revenue.

I am also speaking on behalf of those very poor people on whose behalf the Members on the opposite side say that they are speaking. Even though they are asked to pay an additional two annas in the rupee of land revenue, they will get substantial relief in the sense that the proceeds will be utilized for improving rural communications and they can market their commodities easily. Certain roads in North Arcot, Chingleput and some other districts are awful. If they are improved, they can market their produce easily and they will not feel sorry for paying this small levy.

[Sri M. A. Manickavelu] [23rd September 1955]

Reference to this levy was made by the Hon. Finance Minister as early as 26th February of this year. We had sufficient notice and nobody was taken by surprise. He said :

“ The Government have decided to augment the resources of local bodies by an additional levy on land which may bring in about Rs. 75 lakhs a year and to make an outright grant of this sum to local bodies. The amount of Rs. 75 lakhs will be distributed between the different districts other than Madras and about Rs. 25 lakhs will be earmarked exclusively for panchayats. This grant will not be reserved for road works alone but the Government hope that with this improvement in their resources, local bodies will be able to do greater justice to rural communications.”

The revenue derived from this levy will be distributed to panchayats and other local bodies to enable them to improve rural communications and to provide other amenities in rural areas.

11-40 a m Sir, it was pointed out that it was not quite right to delete section 71 of the Village Panchayats Act. Somehow or other, it was not found feasible to give effect to that section, that is, payment of 12½ per cent of the land revenue to Class II Panchayats. Now, the main reason is that the ways and means position of the Government was so bad that they could not implement it. So, what I say is this. We are not able to implement a section of the Act. Then what is the good of keeping it on the statute book? It is better that we delete it. Either we must implement the provision or delete it. For the last five or six years we have not been able to implement it. There is no good of keeping it on the statute book. If we keep it, it means that for years we may not be able to implement it. Then the charge will come : ‘ If you could not implement it, why did you not delete it earlier?’ So, I have taken the earliest occasion to delete it.

The hon. the Deputy Leader of the Opposition said ‘ Why tax all pattadars? Why not raise the surcharge to one rupee in the case of the rich people?’ I have already answered that point. We may raise it to one rupee or two rupees, but that won’t bring in much money. It is only by taxing the small pattadars at a low rate that we can get a substantial amount. I think they will not grudge to pay it, because the benefit directly goes to them. We take it with one hand and give it back to them with the other hand. Here it is exactly provided that the amount should go to them. There was no relevancy for the talk about the lavish expenditure on travelling allowance. It may be quite relevant under any other subject but not under this Bill.

As for the hon. Member from Tanjore, the hon. Member from Coimbatore has answered his point. So, I need not refer to that.

One word with reference to the hon. Member from Manamadurai. As usual, he has been a very minute observer especially of the provisions of the Bill. His argument when he referred to that one anna or one pie and asked whether we were going to levy tax on one anna and then add it and all that, I submit, is just like

23rd September 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

splitting the atom. I think for any atom research he will be a very good candidate. But here he cannot go into such details. Whatever the land revenue is the levy is made upon that. We need not take into account whether the person concerned holds the land here or there. The land revenue is taken as a whole and then the levy is made upon that.

So, I think I have made my position quite clear and I hope the hon. Members will not insist that it should go to a Select Committee. If at all they want to say any other thing, they may say it here and now when the clauses are taken up. I make bold to say that no *prima facie* case has been made out for reference of this Bill to a Select Committee. As regards lowering the rate, that can be considered when voting on clauses takes place.

I hope that the House will accept my motion.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the amendment of the hon. Member Sri N. K. Palanisamy to vote. The question is—

“That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955, be referred to a Select Committee.”

The motion was put and the House divided thus:

11-50
a.m.

Ayes—39.

Sri G. Samia Koorayar.
“K. Uppi.
“Kunhi Muhamed Shafee.
“D. Dasarathan.
“S. Swayamprakasam.
“A. Ratnam.
“N. Rathina Gounder.
“E. L. Raghava Mudaliar.
“M. P. Subramaniam.
“P. Rangaswami Reddjar.
“P. Ratnaswami Pillai.
“T. Shunmugam.
“P. Kandaswami Gounder.
“A. Veloo.
“M. Narayana Kurup.
Dr. K. B. Menon.
Sri K. T. Sridharan.
“C. Kunhirama Kurup.
“M. Palaniyandi.
“P. Kunhirama Kidav.

Sri Mookiah Thevar.
“K. Moidu.
“O. Koran.
“S. T. Adityan.
“M. Kalyanasundaram.
“C. Kandasami.
“S. Ramalingam.
“K. T. Raju.
“P. K. Gopalakrishnan.
“K. C. Gopalan Unni.
“S. Vadivelu.
“T. S. Arthanari.
“A. K. Subbiah.
“N. Selvaraj.
“K. Madhavan Nambiar.
“N. K. Palanisami.
“F. Venkatesa Sholagar.
“R. Krishnan.
“E. T. Kunban.

Noes—70.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
“M. A. Manickavelu.
Sri K. Rajaram Naidu.
“P. G. Karuthiruman.
“S. C. Virupakshayya.
“B. K. Nallasamy.
“R. Kuppaswami.
“P. K. Thirumurthy.
“S. R. Arumugam.
“N. Mounaguruswamy Naidu.
“P. G. Manickam.
“S. Lakshmana Gounder.
“R. Krishnaswami Gopalar.
“M. S. Selvarajan.
“N. Ramakrishna Ayyar.
“M. R. Ramachandran.
“O. Venkatasubba Reddi.
“T. P. Elumalai.

Sri Anthoni Peter.
“T. V. Sannasi.
“R. M. Palaniappan.
“C. Muthiah Pillai.
“O. Chengam Pillai.
“S. Venkataswami Iyer.
“S. Arumugam Pillai.
“M. Marimuthu.
“G. Vagheesam Pillai.
“V. Krishnaswami Padayachi.
“K. Parthasarathy.
“P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
“M. Jagannathan.
“S. Jayarama Reddjar.
“G. Govindan.
“R. Krishnasami Naidu.
“P. Urkavalan.
“M. G. Shanker.

[23rd September 1955]

Noes—70—cont.

Sri S. Panchaksharam.	Sri T. Ganapathi.
„ A. Ramachandra Reddiar.	„ R. S. Arumugam.
„ R. Thangavelu.	„ A. Vaikuntam.
„ A. Sambasivam.	„ J. L. P. Roche Victoria.
„ M. P. Periaswamy.	„ P. B. K. Rajachidambaram.
„ T. M. Kaliannan.	„ P. Selvaraj.
„ P. M. Munuswamy Gounder.	„ M. Chinnathambi Thevar.
„ N. Paramasiva Udayar.	„ M. S. Mogral.
„ M. Dharmalingam.	„ K. H. Bomman.
„ V. Govindaswami Naidu.	„ V. Dharmalinga Nayakar.
The Hon. Sri B. Parameswaran.	„ N. Gopala Menon.
Sri V. S. Chinnasamy Naidu.	„ E. K. Sankara Varma Raja.
„ M. S. Munuswami Pillai.	„ M. Kattimuthu.
„ B. R. M. Muthu Thevar.	„ A. Muthuswamy.
„ V. S. Sivaprakasam.	„ A. Appu.
„ S. Thinakaranaswamy Thevar.	„ S. Radhakrishnan.
„ V. Muthu.	„ K. R. Viswanathan.

Neutral—Nil.

Ayes—39 ; Noes—70. Neutral—Nil.

The amendment was lost.

DEPUTY SPEAKER : I am now going to put the original motion to the vote of the House. The question is—

“ That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955, be taken into consideration at once.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

DEPUTY SPEAKER : Now, let us proceed with the clause by clause consideration of the Bill. The motion is—

“ That clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, on a point of order. Clause 2 which deals with definitions is usually taken up at the end.

DEPUTY SPEAKER : I am sorry. Now, let us take up clause 3.

Clause 3.

DEPUTY SPEAKER : The motion is—

“ That clause 3 do stand part of the Bill.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Sir, I move the following amendment standing in my name:—

“ Between the words ‘ liable to pay land revenue ’ and the words ‘ to the Government in respect of any land ’ occurring in lines 23–24, insert the words and figures ‘ exceeding rupees 15.’ ”

SRI T. SHANMUGAM : I second the amendment, Sir.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Sir, I move the following amendment standing in my name:—

“ For the words ‘ at the rate of two annas on every rupee of such land revenue ’ occurring in lines 25–26, substitute the following

23rd September 1955] [Sri K. Madhavan Nambiar]

' at the following rates :—

" three pies on every rupee of land revenue over and above twenty rupees and up to fifty rupees ;

" six pies on every rupee of land revenue over and above fifty rupees and up to hundred rupees ; and

" one anna on every rupee of land revenue over and above hundred rupees." "

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, I move the following amendment standing in my name :—

" In clause 3, for the words ' two annas ' occurring in line 26. substitute the words ' one anna.' "

SRI K. T. SREEDHARAN : I second the amendment, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following amendment standing in my name :—

" Delete the proviso."

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' Add the following as a further proviso to clause (3) :—

' Provided further that in cases where land revenue and water-rate are liable to be paid by different persons, each shall pay surcharge on the respective amount payable by each of them.' "

SRI K. T. SREEDHARAN : Sir, I second the amendment.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move the following amendment standing in my name :—

" For the words ' ten rupees ' in the proviso, in line 28, substitute the words ' five rupees.' "

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move the following amendment standing in my name :—

" For the words ' ten rupees ' in the proviso, in line 28, substitute the words ' five rupees '."

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following amendment standing in my name :—

" Add the following as second proviso to clause 3 :—

' Provided further that a person paying land revenue of less than Rs. 30 shall be exempt from the additional surcharge.' "

[23rd September 1955]

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.

12 - SRI M. KALYANASUNDARAM : I move my amendment,
noon. namely—

“ For the words ‘ two annas ’ in line 26, *substitute* the words ‘ one anna ’.”

SRI K. T. RAJU : I second the amendment, Sir.

SRI C. KANDASAMY : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move my amendment, namely :—

“ For the words ‘ two annas ’ in line 26, *substitute* the words ‘ half anna ’.”

SRI K. T. RAJU : I second the amendment, Sir.

SRI S. RAMALINGAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move my amendment, namely :—

“ For the words ‘ two annas ’ in line 26, *substitute* the words ‘ one and a half anna ’.”

SRI K. T. RAJU : I second the amendment, Sir.

SRI C. KANDASAMY : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move my amendment, namely :—

“ For the words ‘ two annas ’ in line 26, *substitute* the words ‘ one anna ’.”

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The clause as well as the amendments are before the House for discussion.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Deputy Speaker, Sir, my first amendment seeks to reduce the levy from two annas in the rupee to one anna in the rupee. Now, Sir, we are being accused of opposing every taxation measure. That it is not so has been amply proved on the floor of this House on occasions where we have not only supported but even advocated higher rates than that proposed by the Government. The difference between us and the Government is only a question of approach. Of course the Hon. Minister for Revenue in his concluding remarks observed that what the Government were concerned was purely a question of getting money for the Government. That is, for the Government, taxation is in itself the end. But so far as we are concerned, something more is needed. While we say that the Government must have resources to run the administration as well as to implement the welfare schemes in the State, they must tap the proper sources and tax the individual according to his capacity. The Hon. Minister for Revenue said that the much advertised original Surcharge Act brought only a few lakhs of rupees for the Government. Therefore as an easy method of getting money they are now taxing all persons alike, irrespective of their capacity to pay the tax. Thus we are going back to the poll tax or the window tax. But

23rd September 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

that is not the scientific way of taxing people in this century. While we agree that Government should get money, we say it should be got from persons according to their capacity to pay the tax. Therefore it is that I have sought to minimise the mischief and the burden that would be otherwise unbearable by the poor cultivators by moving my amendment. We all know that a man whose income is one rupee, when he is asked to pay out of that one rupee a tax of one anna, he attaches much more value to that anna he pays as tax than the person paying one rupee out of 16 rupees or 10 rupees out of 160 rupees attaches to one rupee or ten rupees. It is only to protect such small persons that this amendment is moved and is really needed, because in this case there is no discrimination at all. The principle of progressive taxation is not at all recognized by this Government in this Bill which I submit is totally opposed to modern conceptions on taxation. If the Government wanted more money they could have enhanced the surcharge under the previous Bill and thus taxed persons who are capable of paying that tax. It is here that the difference between us and the Government comes. We say the Government tax the poor people to pay higher salaries to those who get high salaries already. We want that the rich should be taxed to raise the salary of the poor people in order to minimise the disparity in income that exists to-day between the rich and the poor. It is only in that light that when a measure comes before the House that we oppose or support it and not for the mere fact that because we are in opposition, we should oppose every measure brought by Government. That is the purpose of my first amendment.

Sir, the second amendment relates to the definition of land revenue. This is a substantial clause which empowers Government to levy the surcharge. By my amendment I want to make it clear that where the water-cess is payable by a person who is not liable to pay the land revenue, he must be made liable to pay that. If this amendment is accepted and assuming all the other clauses stand as they are, there will be no objection because the liability of the tenant or the man in possession of the land to pay the cess is recognized and if on account of his failure the owner or the pattadar is liable to pay land tax he can get a contribution from him. Unless that is statutorily recognized, there will be interminable litigation and the benefits not intended by this legislation would result. Therefore it is only to avoid that confusion and difficulty, that of asking persons who are not liable at all to pay the surcharge, that I make my amendment. I hope that Government will find their way to accept both my amendments.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, the Hon. the Revenue Minister has in a way admitted that this is a very unpopular measure when he said that it required great courage on the part of my esteemed Friends, Sri Karuthiruman and Sri Ramaswami Naidu, when they supported the Bill. It clearly shows that to support this Bill one requires courage to face popular opinion. At least once in the lifetime of this Assembly

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [23rd September 1955]

the Hon. Minister has admitted that he was espousing the cause of an unpopular measure. (Interruption.) I never said that all taxation measures are unpopular.

Then, Sir, the hon. Members Sri Karuthiruman and Sri Ramaswami Naidu were waxing eloquent in saying that the opposition Members . . .

DEPUTY SPEAKER: We are not now in the general discussion stage of the Bill. We are discussing clause 3 of the Bill. The hon. Member should confine his remarks to the clause and the amendments before the House for discussion.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: I am opposing the clause itself, Sir. It says that a surcharge of annas two in the rupee is to be levied. Some members on the other side said that the opposition Members who are championing the cause of agricultural income-tax should have no reason to oppose this levy. We support the agricultural income-tax because it affects people like the hon. Members Sri Karuthiruman and Sri Ramaswami Naidu, and not poor ryots like some hon. Members on this side. It is the very reason why hon. Members on the other side are espousing this cause and not the imposition of an agricultural income-tax. Therefore it is that we say even at this stage that we oppose this clause and suggest to the Government the means of obtaining the same end by adopting a different method, of levying the agricultural income-tax which will equalize the steep difference that now exists between the rich and the poor people.

Sir, it has been urged by the Hon. Minister that this money will go to benefit the poor ryots directly and therefore we should not oppose it. My submission is that these poor agriculturists are already paying heavy taxes. There need not be a special levy just for the purpose of providing them with roads. I say it is not the poor agriculturists who require all these roads. It is landlords like hon. Members sitting on the other side of the House that require roads, not ordinary roads but motorable roads. The Government are saying that they are going to extend the National Extension Scheme throughout the State under the Second Five-Year Plan.¹¹ When they have that scheme under which they want to lay roads, why should they think of levying a separate tax for the purpose of laying down roads alone. I am not able to understand this. Is it that the Government say that road works are not included in the National Extension Service Scheme? This seems to be a thoughtless action and, therefore, even at this late stage, I appeal to the Hon. Minister for Revenue to give up this attempt to levy the tax on poor agriculturists and see whether he can levy it on big landlords only.

12-10
p.m.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Mr. Deputy Speaker, Sir. clause 3 aims at taxing all agriculturists indiscriminately, as I have already stated during the general discussion of this Bill. My

23rd September 1955] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

amendment seeks to exempt pattadars or agriculturists paying Rs. 15 or less than Rs. 15. After all, if a man holds two acres of land in a non-deltaic area and one acre or even about 75 cents of wet land in a deltaic area, he will have to pay Rs. 15 by way of kist to the Government. If the water-cess is also taken into consideration, I think, a person holding even a lesser extent of land would have to pay about Rs. 15. All these persons are hard pressed already by several circumstances, for instance, by the fall in the prices of agricultural commodities like foodgrains without a corresponding fall in the prices of his needs and necessities in life. Under such circumstances, any further taxation, even though in the view of the Hon. Minister for Land Revenue, it is after all, a few annas or a fraction of a rupee in such cases even that fraction of a rupee or a few annas would mean much for such poor people like agriculturists. To the people dealing with thousands and hundreds of rupees, a few annas or a few rupees may not matter much. But for poor peasant proprietors, they may work as a great hardship and there is no use in shedding crocodile tears or professing to help the agriculturists by words. The Government should come forward to do some positive help by deed and if they do not do any positive help, at least they may refrain from harassing the poor agriculturists. With that object in view, I have moved my amendment and I hope the Government may consider it. With these words, I commend my amendment to the acceptance of this House.

* SRI C. KANDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது களாசுக்கு என்னால் கொடுக்கப்பட்ட திருத்தங்கள் எல்லாம் ரூபாய்க்கு இரண்டணை என்று இருக்கும் வரி விதிப்பை குறைப்பதற்கான திருத்தங்கள். பொதுவாக இந்த சட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஏற்கெனவே பொது விவாதத்தின் போது இதைப்பற்றி எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறோம். இன்று இருக்கும் நிலைமையைப்பார்த்தால் கிராமங்களில் ரோடு வசதிகள் இல்லை. மற்ற வசதிகளும் கிடையாது. ஆனால் வசதிகளைச் செய்வதற்கு பணம் திரட்ட வேண்டும் என்பதில் தான் வித்யாசம் இருக்கிறது. கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத்தெரியும், கிராம மக்கள் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பது. கிராமங்களில் இன்னும் பல விதமான வேலைகளைச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு இருந்தால் யாரிடமிருந்து அதற்கு வேண்டிய பணத்தை திரட்ட வேண்டும் என்பது தான் இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை. அதற்கு வேண்டிய மூலதனம் யாரிடம் இருக்கிறது என்பதை கண்டுபிடிக்கவேண்டும். இன்றைய நிலைமையில் ஏழை விவசாயிகளும் மத்தியதர விவசாயிகளும் பொருளாதார நிலைமையில் மிகவும் சீரமிந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து அரசாங்கம் கேட்கும் பணத்தை பெற முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கம் நினைத்தால் அதற்கு வேண்டிய பணத்தை அடைந்து விடலாம். அந்தப் பணத்தை யாரிடமிருந்து அடைவது என்பதை யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். சாப்பாட்டிற்கே லாட்டரி அடித்துக்கொண்டிருக்கும் கிராம வாசிகளுக்கு ரோடு வசதிகள் மற்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறோம் என்று வரி போடுவது என்றால் அதை ஆட்சேபிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. எந்த இடத்தில் பணம் இருக்கிறதோ அந்த இடத்திலிருந்து பணத்தை பெருவதற்கு அரசாங்கம் மறுக்கிறது என்பதை பல கட்டங்களில் பார்த்திருக்கிறோம். அப்பாவிகளாகிய விவசாயிகளின் மீது மேலும் மேலும் வரியைப்போட்டு வருகிறார்களேயொழிய

[Sri C. Kandasamy] [23rd September 1955]

பணம் படைத்தவர்களை கேட்பதாகவே இல்லை. வருமானத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு அதன் பேரில் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் ஏற்கெனவேயே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படி வரி வசூல் செய்தால்தான் ஜனநாயக முறையில் வரி விதிப்பதாக ஆகும் என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படிச் செய்யாமல் இருக்கும் வரி அடிப்படையை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளின் பேரில் மேலும் மேலும் வரியை விதித்துக் கொண்டு போவது என்பது சரியல்ல. இந்த வகையில் தான் நாங்கள் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். வோட்டு எடுத்து வெற்றியடைந்து சட்டத்தைக் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்லுவதால் அந்த வரி பளுவை எவ்வளவு தூரம் குறைக்க வேண்டுமோ அந்த அளவில் குறைப்பதற்கு வேண்டிய திருத்தங்களை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த மசோதாவில் இரண்டு வித பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று விவசாயிகளுக்கு வரி விதிப்பது, மற்றொன்று ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் பிரச்சினை. இந்த மசோதாவில் ஸ்தல ஸ்தாபனம் சம்பந்தமான பிரச்சினை எழும்புந்தாலும், கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரிக்கு இதில் பொறுப்பு இல்லை என்று தோன்றுகிறது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு ஐந்து வருஷங்களாக செய்ய வேண்டிய கடமைகளை சட்டப்படி அரசாங்கம் செய்யவில்லை. இதை கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அரசாங்கத்தில் சில கடமைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கடமைகளை அவைகள் இது வரையிலும் செய்யவே இல்லை. அவைகளைச் செய்யாமல் இருக்கும்போது மேலும் வரி விதிப்பது என்பது சரியில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த வரி விதிப்பதானது எல்லா ஜில்லாவையும் பொறுத்ததான விஷயம். இது தஞ்சை ஜில்லாவிற்கோ அல்லது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கோ மட்டும் அல்ல. கோயம்புத்தூர் ஜில்லா வாசிகள்தான் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. அநேகம் பேர்கள், எந்த ஜில்லாவாக இருந்தாலும் சரி, சிறிய நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாகிலும் நியாயம் செய்ய வேண்டும். வரி போடப் போவதானது எல்லா விவசாயிகளையும் பாதிக்கப்போவதால் சிறிய விவசாயிகளுக்கு ஏதாகிலும் செளக்கியம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். அதனால் குறைந்த பட்சம் எவ்வளவு தான் வரியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று திருத்தங்களை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் அரசாங்கம் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுவதாக இருந்தால் நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எந்த விதத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் அபிவிருத்தி செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்ல வில்லை. வரி போட்டு விட்டு அவர்கள் இஷ்டப்படி விநியோகம் செய்யப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளைப்பற்றி பேசாமல் மந்திரி அவர்கள் மேலெழுந்த வாரியாகச் பேசியிருப்பது சரியல்ல. சட்டமோ வரப்போகிறது. ஆனால் குறைந்த பட்சம் $\frac{1}{2}$ அணு தான் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

SRI A. RATNAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே; இப்பொழுது வோட்டு எடுக்கப்பட்டு வரி விதிக்கப் போவதாக முடிவு செய்து விட்டார்கள். ரூபாய்க்கு இரண்டணு வரி விதிக்க முடிவு செய்து விட்டார்கள். அதற்கு எதிர் கட்சி தோழர்கள் எல்லோரும் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வாக்கெடுப்பில் ஒருவரது மந்திரி சமானித்து விட்டார். அதனால் இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களையாவது ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஆட்சியாளர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சி தோழர்களும் அரைகூவல் விரும்புகிறார்கள்.

23rd September 1955] [Sri A. Ratnam]

அப்படி வரி விதிப்பதாக இருந்தால் இப்பொழுது எத்தனையோ நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் வரி விதிக்க வேண்டும். இடம் நிலகள் இருக்கின்றன, கோவில் நிலங்கள் இருக்கின்றன, ஸ்தல ஸ்தாபன நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வரி விதித்தால் கோடிக் கணக்கில் பணம் வரும். அவ்வாறு வரி விதித்தால் இந்நாட்டை சபிட்சமாக செய்து விடலாம். விவசாய மக்களுக்கு வேலைகள் கொடுக்கலாம். ரோடுகள் போடலாம், கலாசாலைகள் அமைக்கலாம், கல்லூரிகள் அமைக்கலாம், வைத்தியசாலைகளை அமைக்கலாம் இன்னும் எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்யலாம். அவைகளை விட்டு விட்டு அடிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும், நசுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும், விவசாய ஊழியர்களுக்கும் விவசாய மக்களுக்கும் வரி விதிப்பது என்பதுதான் சரியல்ல. கோவில் நிலங்களுக்கும், கடவுள் நிலங்களுக்கும் மடாதிபதிகளுடைய நிலங்களுக்கும், இடம் நிலங்களுக்கும் வரி விதித்தால் கடவுளுக்கு கோபம் வராது, மடாதிபதிகள் சபிக்க மாட்டார்கள். அந்த நிலங்களுக்கும் வரி விதித்தால் அதிகப்படியான வருவாய் வருவதற்கு இடம் இருக்கிறது. அதனால் இடம் நிலங்களுக்கும், கோவில் நிலங்களுக்கும் ஸ்தல ஸ்தாபன நிலங்களுக்கும் இந்த வரி விதிப்பைக்கொண்டு வரவேண்டும். இப்பொழுது அந்த நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு ஒன்றிரண்டு பேர்கள் தான் வருவாயை அடைந்து கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே அந்த நிலங்களுக்கும் வரி விதிக்க வேண்டும்.

இரண்டாம் என்று இருப்பதை ஒரு அணு என்று குறைக்க வேண்டும் என்று கனம் குருப் அடிகள் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார். கனம் ரங்கசாமி ரெட்டியார் போன்றவர்கள் பதினைந்து ரூபாய்க்கு குறைவாக நில வரி செலுத்தகிறவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார். இவைகளுக்கெல்லாம் நியாயமான திருத்தங்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களே உணர்வார். அப்படி உணர்ந்து பின் வாங்க மாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். நாட்டின் சபிட்சத்திற்கும் நாட்டின் நாகரீகத்திற்கும் மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் நன்மை பயக்கும், இந்த திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால், இவைகளை நாம் ஏற்றுக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்தவராவோம். நாம் எல்லோரும் விவசாயிகளால்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இங்கு வந்திருக்கிறோம். மேலும் இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கெல்லாம் விவசாயிகளை நாம் மறுபடியும் அணுக வேண்டியதாக இருக்கும். அதனால் இந்த திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இதை தவிர்க்க முடியாது. எதிர்க்கட்சி தோழர்கள் கொடுத்த திருத்தங்கள் எல்லாம் உண்மையான நல்ல முறையில் கொடுக்கப்பட்ட திருத்தங்கள், நியாயமான திருத்தங்கள், மக்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து தான் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே இந்த திருத்தங்களையாவது ஏற்றுக்கொண்டு மற்ற நிலங்களுக்கும் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கோவில் நிலங்களுக்கும், மடாதிபதி நிலங்களுக்கும், இடம் நிலங்களுக்கும் வரி விதித்தால் கடவுள் நம்மை சபித்து விடமாட்டார். ராஜ்ய சர்க்கார் மீது கடவுள் கோபித்துக்கொள்ளமாட்டார். அதனால் கோவில் நிலங்களுக்கும், ஸ்தல ஸ்தாபன நிலங்களுக்கும் இடம் நிலங்களுக்கும், வேண்டுமென்றால் வேறு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தாவது நிறைவேற்றி, அவைகளுக்கு வரி விதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆட்சியாளர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI N. K. PALANISAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் 12-20 P.M.
அவர்களே, இந்த மாதிரியான மசோதாவை கொண்டு வருவதே வரி விதிப்பு அடிப்படைக் கொள்கைக்கு முரணானது. இது ராஜ்யத் தினுள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் என்பதாக ஏற்கனவே பல பேர்கள் சொல்லியாகிவிட்டது. என்னுடைய திருத்தம் குறைந்தது 30 ரூபாய்க்கு குறைவாக வரி கட்டக் கூடிய சிறிய விவசாயிகளுக்காவது இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான்,

[Sri N. K. Palanisamy] [23rd September 1955]

நாம் வரி விதிக்கும் முன் அந்த வரியைக் கட்டக் கூடிய வசதி வரி விதிக்கப்படுபவர்களுக்கு இருக்குமா என்பதை ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். தற்போது ராஜ்யத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற பல வரிகளையே கட்ட முடியாமல் பெரும்பாலான விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அப்படியிருக்கும் போது மேலும் மேலும் வரியைப்போட உத்தேசிப்பதானது மிகவும் நியாயமற்றதாகும். 1924-ம் வருஷத்தில் அமைக்கப்பட்ட வரி விராஜனைக் கமிட்டியானது என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

“It is undoubtedly a fact that elasticity of land revenue system drives a large number of people to money-lenders during bad season.”

விளைந்தால் வரி, விளையாவிட்டால் வரியில்லை என்று முன் காலத்திலிருந்து வரி விதிப்பு முறை மாறி, விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும் வரி கட்ட வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு பிரிட்டிஷ் காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்டபோதே பல எதிர்ப்புகள் இருந்தன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் வரியைப் போட்டுக் கொண்டே போகிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் நாம் அவர்கள் ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடினோம். ஆனால் இன்றைக்கு இந்தச் சர்க்கார் தொடர் தெற்கெல்லாம் வரி விதித்துக்கொண்டே போனால் இதனால் என்ன நிலைமை ஏற்படுகிறதென்பதை யோசிக்க வேண்டும். வரி விதிக்கும் போது விளைவை மாத்திரம் கணக்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது, விவசாயிகளிடமுள்ள மாடுகள், போன்ற இதர வசதிகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாக மைசூர் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த கௌடா என்பவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அந்தக் கட்சியிலிருந்து பேசிய ஸ்ரீ ராமசாமி நாடார், ஸ்ரீ கருத்திருமன் போன்றவர்கள், அன்றைக்கு விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை குறைவாக இருந்தது, இன்றைக்கு அதிகமாக விற்பதினால் அதிக வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது ஏன் இம்மாதிரி அதிக வரிவிதிக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். வருமானம் உயர்ந்திருப்பதால் சொல்லுகின்றவர்கள் விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரம் அதனால் உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்தார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். விவசாய மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் கொஞ்சம் கூட உயரவில்லை. நாளுக்கு நாள் சீரழிந்து கொண்டதான் போகிறது.

1951-ம் வருஷ ரெவினியூ போர்டு கணக்குப்படி பார்த்தாலேயே 7 லட்சத்து, 40 ஆயிரம் பேர்கள் மாடுகளே இல்லாமல் விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது நன்றாக தெரியும். அவர்கள் பூமியை களைக்கோடு கொண்டு கொத்தி விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். இந்த களைக்கோடு கூட வாங்குவதற்கு வசதியற்ற விவசாயிகள் இந்த ராஜ்யத்தில் நாளுக்கு லட்சத்திற்கு மேல் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அவர்கள் பணம் இல்லாமல் தவிக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரியான சமயத்தில் எல்லா விவசாயிகளையும் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதை நான் எதிர்த்துக் கொள்கிறேன். ஆகவேதான் குறைந்தது நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை யாவது ஏற்றுக்கொள்ளாவண்டுமென்பதாக கணம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Deputy Leader of the Opposition will now speak.

(Sri M. Palaniyandi rose to speak.)

DEPUTY SPEAKER: I have already allowed the hon. Member to speak during the general discussion on the Bill.

SRI M. PALANIYANDI: Sir, I wish to make only a brief speech . . .

23rd September 1955]

DEPUTY SPEAKER : To-day we have to finish the business by 1 p.m. I have already called the hon. Deputy Leader of the Opposition to speak.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரி எவ்வளவு நியாயம் என்பதை வழக்கமாக சர்க்கார் கொண்டு வரக் கூடிய எல்லா வரிகளையும் ஆதரிக்கக் கூடியவர்கள் கூட இன்றைக்கு இந்த வரியை எதிர்த்து போட்டுப்போட நேர்ந்ததிலிருந்தே கனம் மந்திரி அவர்கள் உரை வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வரியை சமத்தியே ஆகவேண்டுமென்று சொன்னால் அதன் சுமையைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் எதிர்க்கட்சியிலுள்ள பல அங்கத்தினர்கள் $\frac{1}{2}$ அணுவிலிருந்து 1 அணு வரையில் குறைப்பதற்குத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எழை எவிய, நடுத்தர் விவசாயிகளுக்கு காவது விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் 15 ரூபாய் விலிருந்தோ 30 ரூபாய்விலிருந்தோ கீழே வரி செலுத்தக் கூடியவர்களுக்கு இவ்விலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றும் திருத்தம் கொடுத்ததைக் கிறார்கள். இதில் ஏதாவது ஒன்றை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கட்டணத்தைக் குறைக்க முடியாது என்றால் குறிப்பிட்ட அளவுக்குக் கீழே வரி கட்டுகிறவர்களுக்காவது வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். பொதுவாக விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கும் போது கனம் மந்திரி அவர்கள் கட்டணத்தைக் குறைப்பதாயிருந்தால் எதற்காக செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதிலிருந்து குறைக்கும் விஷயத்தை சர்க்காரே ஆலோசனை பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே திருத்தத்தைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக திருத்தங்களை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Mr. Deputy Speaker, Sir, I can at least understand the stand taken up by some hon. Members that no surcharge should be levied at all. But I cannot understand the statement made that the rate of surcharge should be reduced by one anna or that the surcharge should be levied only on pattadars who pay a land revenue of Rs. 50 and above. Such a thing will neither serve their purpose nor my purpose. My purpose in bringing forward this legislation is to get revenue. Any reduction in the rate of surcharge will not also help in relieving the burden of small land owners to any appreciable extent. Having decided to levy an additional surcharge on land revenue, it is better to stick to the rate prescribed in the provisions of the Bill. The rate prescribed after all is very low. Reducing the rate to one anna will not help anybody. Therefore, I submit that the amendments should not be accepted.

As regards the point raised by my hon. Member Sri M. Narayana Kurup, I wish to state that the question raised by him pertains only to the district of Malabar and not to the other districts in the State. I understand that the people who take water in that district are given permits for that purpose. Therefore, we know who take water. Now the surcharge on the water-rate will be collected from them only. There is no difficulty over the question of security also because the right of the permit-holder on the holding and the crop raised by him on the land will be the security. Only failing all that, the collection will be made from the landholder. But as long as the tenant is there on the land, there is no difficulty. I will try that this anomaly or this doubtful character

[Sri M. A. Manickavelu] [23rd September 1955]

of the provision is made clear by executive instructions. I would, therefore, request him to agree to the clause to remain as it is. There will be only few cases where we will be unable to collect the levy from the tenant. In case we are unable to get it from the tenant we must have powers to collect it from the landholder. But I will clarify the position by executive instructions.

Then, Sir, the hon. Deputy Leader of the Opposition pointed out that I said that the question of rate could be discussed here and that it need not be referred to a Select Committee. When I say it could be discussed here it does not mean that any amendment could be adopted. I said it could be discussed but after discussion I find there is no merit in it. Therefore I oppose the amendment.

12-30 p.m. * SRI S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மந்திரி அவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் கோருகின்றேன். பத்து ரூபாய்க்கு மேல் அதிகப்படுகின்ற தண்ணீர்த் தீர்வைக்கு சர்சார்ஜ் விதிக்கப்படமாட்டாது என மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். தன்சை ஜில்லாவில் மேட்டூர் கால்வாய் மூலம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இடங்களில் முதல் போகத்திற்கு பத்து ரூபாயும் இரண்டாம் போகத்திற்கு ஐந்து ரூபாயும் தண்ணீர்த் தீர்வை கட்டக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதனால் முதல் போகம் தண்ணீர் தீர்வை பத்து ரூபாய்க்கே சர்சார்ஜும், இரண்டாவது போகம் தண்ணீர்த் தீர்வை ஐந்து ரூபாய்க்கே சர்சார்ஜும் தனித்தனியாக அவை பத்து ரூபாய்க்குள் இருக்கிறது என்பதற்காக அதி காரிகளால் விதிக்கப்படுமா? அல்லது 15 ரூபாய் அவர்கள் மொத்தம் கட்டுவதாகக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பத்து ரூபாய்க்கு மாத்திரம் சர்சார்ஜ் விதிக்கப்படுமா என்பதை மந்திரி அவர்கள் தயவு செய்து விளக்குமாபடியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லாமலேயே கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே சரியாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார். முதல் போகம் இரண்டாம் போகம் ஆகிய இரண்டிலும் கொடுக்கிற தண்ணீர்த் தீர்வையைக் கணக்கில் கொண்டு முதல் பத்து ரூபாய்க்குத்தான் சர்சார்ஜை தவிர, 15 ரூபாய்க்கு விதிக்கப்படமாட்டாது.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

Between the words “liable to pay land revenue” and the words “to the Government in respect of any land” occurring in lines 23-24, insert the words and figures “exceeding rupees 15”.

The amendment was put and the House divided thus :

Ayes—31.

Sri K. Uppi.

- „ S. Swayamprakasam.
- „ A. Ratnam.
- „ E. L. Raghava Mudaliar.
- „ N. Rathina Gounder.
- „ M. P. Subramanyam.
- „ P. Rangaswami Reddjar.
- „ T. Shanmugam.
- „ P. Kandaswamy Gounder.
- „ A. Veloo.
- „ M. Narayana Kurup.
- „ K. T. Sreedharan.
- Dr. K. B. Menon.
- Sri M. Palaniyandi.
- „ P. Kunhirama Kidav.
- „ Mookiah Thevar.

Sri O. Koran.

- „ M. Kalyanasundaram.
- „ S. T. Adityan.
- „ C. Kandaswamy.
- „ K. T. Raju.
- „ S. Ramalingam.
- „ K. C. Gopalan Unni.
- „ P. K. Gopalakrishnan.
- „ N. Sivaram.
- „ A. K. Subbiah.
- „ P. Venkatesha Sholagar.
- „ N. K. Palanisami.
- „ K. Madhavan Nambiar.
- „ E. T. Kunhan.
- „ R. Krishnan.

23rd September 1955]

Noes—44.

The Hon. Sri C. Subramaniam
" M. A. Manickavelu.
Sri K. Rajaram Naidu.
" P. G. Karuthiruman.
" R. Kuppusami
" P. K. Thirumurthi.
" S. R. Arumugam.
" N. Mounaguruswamy Naidu.
" S. Lakshmana Gounder.
" P. G. Manickam.
" M. S. Selvarajan.
" N. Ramakrishna Ayyar.
" O. Venkatasubba Reddi.
" M. R. Ramachandran.
" T. P. Elumalai.
" S. Panchaksharam.
" A. Ramachandra Reddiar.
" R. Thangavelu.
" M. P. Periyasami.
" P. K. Munuswami Gounder.
" N. Paramasiva Udayar.
The Hon. Sri B. Parameswaran.

Sri M. S. Muniswamy Pillai.
" V. Muthu.
" T. V. Sannasi.
" Anthoni Peter.
" R. M. Palaniappan.
" S. Venkatarama Iyer.
" S. Arumugam Pillai.
" K. Parthasarathy.
" G. Govindan.
" P. S. Krishnasamy Ayyangar.
" M. Jagannathan.
" T. Ganapathi.
" A. Vaikuntam.
" P. Urkavalan.
" P. Selvaraj.
" V. Krishnasamy Padayachi.
" K. H. Bomman.
" E. K. Sankara Varma Raja.
" A. Muthuswami.
" M. Kattimuthu.
" S. Radhakrishnan.
" K. R. Viswanathan.

Neutral.

Sri P. T. Rajan.

Ayes—31; Noes—44; Neutral—1.

The amendment was lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"For the words 'at the rate of two annas on every rupee of such land revenue' occurring in lines 25-26, *substitute* the following:—

'at the following rates:—

"three pies on every rupee of land revenue over and above twenty rupees and up to fifty rupees;

"six pies on every rupee of land revenue over and above fifty rupees and up to hundred rupees and one anna in every rupee of land revenue over and above hundred rupees." "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"In clause 3, for the words 'two annas' occurring in line 26, *substitute* the words 'one anna'."

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The amendments Nos. 21 and 29 are similar to the one that has been lost and therefore I need not put them to the vote of the House. The next amendment is No. 22. The question is—

"For the words 'two annas' in line 26, *substitute* the words 'half anna'."

The amendment was put and lost.

[23rd September 1955

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“ For the words ‘ two annas ’ in line 26, *substitute* the words ‘ one and a half anna ’.”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“ *Delete* the proviso.”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“ For the words ‘ ten rupees in the proviso, in line 28, *substitute* the words ‘ five rupees ’.”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: Amendment No. 30 of Sri Kandasamy is same as amendment No. 24 which has been rejected. I need not therefore put it to the vote of the House. The next is amendment No. 2 of Sri M. Narayana Kurup.

SRI M. NARAYANA KURUP: In view of the assurance given, I do not press my amendment.

The amendment was by leave withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“ *Add* the following as second proviso to clause 3:—

‘ Provided further that a person paying land revenue of less than Rs. 30 shall be exempt from the additional surcharge.’ ”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“ That clause 3 do stand part of the Bill.”

The motion was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Shall we adjourn now?

SRI S. RAMALINGAM: To-day is Friday, Sir.

DEPUTY SPEAKER: I have no objection. The House will now adjourn and meet again tomorrow at 8-30 a.m.

The House then adjourned.

